

بسم الله الرحمن الرحيم

کتاب فی المومنین

معراج نامه کلان

بزبان کشمیری

من تصنیف

پیر بد الدین صاحب قشیشی مرحوم ساکن موضع پرلوہ پٹن کشمیر

حسب الامکان

غلام محمد نور محمد تاجران کاتب سہی نگر کشمیر
مہاراجہ نیر گنج باز از زینہ کدل سہی نگر کشمیر

باسط منظر دروازی تارخانہ بیاضی لاہور

درمیل

کتابت قلمی از قلم پیر بد الدین صاحب قشیشی مرحوم ساکن موضع پرلوہ پٹن کشمیر

(کتابت قلمی از قلم پیر بد الدین صاحب قشیشی مرحوم ساکن موضع پرلوہ پٹن کشمیر)

بسم الله الرحمن الرحيم

خداوند ادم بر لور گردان	بنوا احمدی سرور گردان	گره بکش ای اذلیع ضعیفم
مشفق ساز با طبع لطیفم	ز باغم را گهر افشانی آموز	خردار در سخن کن بهره اندوز
دلچ کس که گاهم از لور توحید	غایت کن من توفیق تجید	سپاس حمد بجدی سزاد
طایک جرن انسان شی طبع کار	چو کس طاق نه اهل شیف بالا	دنی حمد خداوند تعالی
از لور مود شاهت که نین	ز حین تم شفیع المذنبین	بیای یاد کرتم به شکر ناک
پرن از عاجزی بی یاد کر ناک	دنت کیه زانه کانه حمد الهی	زه لا اخصی پرت و نس کاهی
کرم دران بلم بیاری فل	کران چو لاجاز زاری فل	کرم صیقل مراد قلب تقیس
مجل کرم از قلب سلیمس	کرم از جلوه جهانانه دل خوش	فروزان در دلم از عشق آتش
عطا کرد و دوسوز عاشقانه	بیان کرد زده کوی نود استانه	الهی خشم توفیق به خد
بیان کرد حال معراج محمد	حلاوت خشم یکس بیانس	ذلال کاستم آینه خاش
مهر چیده در حکم کینه نصاحت	نه چو شاعر غزلیه تیغ یاق	دل که زور و توفیق اندین باب
خداوند از ده چوک قنای ابواب	و تم توفیق اتن کرم جرات	بیانس پل کمر گندم بهمت
مهر چو امید حق شکل کرم حل	گر هم معراج نامه مکتمل	الهی سعی من مقبول گردان
عزیز از جان شمارش عزیزان	خدا یا کاستم امراض غفلت	بجا دارم عطا کرم به دولت
مسکته ادم از جمله آفات	گنه بخشم کرم عنو خطیات	کرم ایمان عطا با جمل اجاب
طفیل اب احمد بهر مصاب	کی یارای شکرش بنده دارد	ز حمدش هر یک شرمند دارد
سپین ری ز شکرش گنگ لال	تمی خاموش آو کفیل تال	دنت کیه زانه بد االدین احمد
شاد احمد چنانی تم چه بچید	دولت اساقیو از جام سرمد	دتم داماه دنی بولعت احمد
کرم عرضی پیش شاه لولاک	نعت شریف حضرت الیرسلین	دو فریاد قس کن از دل چاک
زود امانه قس سلطان دینس	صلی الله علیه و آله وسلم	بهایت کس بر بوج یقینس
محمد ملک شاه ذی جباه	محمد ملک عرفان ذک شهنشاه	محمد مهر رخشان فتوت
محمد اده تابان نبوت	محمد نیر بروج رسالت	محمد داغ شرک و ممالک

محمد شریف روز قیامت	محمد منبع جود و کرامت	محمد بروج لولاک میر لور
محمد نوراد لور عکس لور	محمد مالک مینان کوثر	محمد نقش بر بر صیبر
محمد نام اطلالت است در خور	محمد رالمک تاج بر سر	محمد داعی مخلوق عالم
محمد ناجی اولاد آدم	محمد دستگیر مستندان	محمد چاه ساز در دمنان
محمد نه فلک قس آدم معراج	محمد جمله عالم ترچ و محتاج	محمد آن شهنشاه مدینه
محمد رحمت للعالمین	محمد آن که حق گفتش فادحی	زما داغ ابصر که چشم شهلا
محمد ابد آبد ز بر	که سبحان الذی اسری لعیده	محمد آن که جبرائیل میکال
سر نایل طوقا گوایان زاجلال	محمد جاکش ناموس اکبر	محمد قنای اول قوس اخضر
محمد پایمالش غریش اعلی	محمد قاب قوسینش تحسلی	محمد در حقش سین و کوثر
شق مدرش لم نشر بنگر	محمد دور بروج اصطفا	محمد اده اوج جت سبانی
محمد صدر ایوان شریعت	محمد محفل آدانی طریقت	محمد باهر رمز حقیقت
محمد معرفت رادب و زینت	محمد حاش لبو کبر و عشر	محمد نیش عثمان و حیدر
محمد آب زهرانی مطهر	محمد پوراد شیر و شیر	محمد خاتم نبیین اوست
محمد مقتدا سرسلان اد	محمد به دنیا بدر دین است	ستوده دین او جل المیتین
بیای بدر عرضی کوزه پیرس	کس بر سر جاب و تنگرس	نگه پرو کمالس زار بوزم
دنی از سوز دل فریاد بوزم	پیر و بیعت چو بر خاک چاک	تم از لقیل شاه لولاک

منقبت شریف حضرت محبوب جهانی شیخ عسید القادر جلالی

کرم خوش خاطر نازد یا غوث	مهر چالوی نادر چوم آورد یا غوث	کرم زهرت لوله نازک نایمان
دتم در شکرش گره بکش دیاعوث	مهر دوات ادس یار یاه کرم	دتم از دودل فریاد یا غوث
پیر دنی آشفته از احوال دوران	سهاه گیت بر جیم بید یا غوث	دل بر جیم آرزو کرده بقداد
مینا توره کوی مر ناد یا غوث	زه چوئی شهد تبه دمت ذاکین	رسول الله ز چوئی اجداد یا غوث
ولته بوشاک طعیت شه زورس	سوکرتین جلال رشاد یا غوث	نیقی پادشاه قوت و رسد انعام
تنه پادشاه مر کراماد یا غوث	زه چو کس زار اقطابش عرش	گدا چانی چه بیدا و تا د یا غوث

چهر چانی دایده تل استاده دوزت	تمام عالمک خداد یا عزت	کران عرفی جو بدالدین سکین
کرس منظور دس ادا عزت	یکت یک نگاه کن پاپس تند	دل دین چهر گشت بر باد یا عزت

بیان تهیدکت مستطاب تحفه الابرار و باعث تصنیف آن

شب معراج تدم جیک سو	بنام سیدین شاه ابرار	شبه اک اس مبلج ز الفا
شب جمع گیت اس از جد	مسلمان شایقین اندر ساجد	ملادت کار هر یک با ادب آسو
پے دران بدر بار محمد	بدر بار رسول ذوالجلالی	حضور اس در درگاه عالی
مزمین اس الزار جنت	سجده کیه ذنی زن اس جنت	کران عرفی به آثار محمد
قنادین ند اس شمع کافور	سجده در زده یاران اویزان	ز کجوب رخ ز رفعت ترشان
نپه نپه تم کران لوزک نشانه	و چهرت سقف پاکس شامیانه	دویشان چار لوز علی لوز
سجده بیهاعت خالک کم خوش	بیه حلقه قاری کیت عامل	در آن فصل سجده عالم تهنیت
پس نگه قار و دلجم و حمان	ادل پر حلقه آیات قرآن	بشوق ذوق امت اس لادن
سوا عظم اسوینک اهل تقوی	پرن و غله چکین نرد گوهر	تن پته علامه اک کتو منبر
بپاس حضرت سلطان بطحا	خدا و نیک جزای خیر ادا	رسول صاحبان تن پور یحیی
بیان کرد غلظت معراجی حال	کران بیه مخمق باطن نصیحت	میان عظم معراج حقیقت
نعت خوان گی پان خوش بانی	پس نگه دوحو که مرخ خوانی	مفصل در معراج چوبی امکو حال
ولیکن مخمق تم اس مجمل	که از ذوق رون ز شوق جید	قصاید از معراج محمد
رفیق و دوستو بی هم نشینو	بیه یار و محبتو یاقینو	میرگوشق درون گویم مفصل
مخجم بای احوال از معارج	زه کاشر با یون معراج احمد	کرم الحلق توینه کال بے حد
ز تحفه قادری زاد المجبین	عزیز شانی نش مضامین	سجده معنن زارم از اراج
معارج منز کدم معراج سرور	بلا شک که ترجم آینه عاش	پوسدس تجم تهنیت تنس
نہوم زیر مطالع بهر سکین	شانی تحفه زاد المجبین	بارچش لم مضمون اکثر
میرد لغز دلوات خوش باش	دم توفیق ذلت آبخان بن	کرم مشغوبه دونه دن کتابن
تہون یم بیت راس تاج تارک	خصوصا کاشن باین مبارک	چون کبیر چو درو نہانش

ہر ان اسن گوی صبح تشر من	ہر ان دن منہ اسن خوش مقنن	گر کشت دلوزت حال معراج
بیک دران ز قیل قال معراج	خدا و ندا کرم یاری درین کار	گویم نامہ معراج سکار

آغاز کتاب حکمت معراج و آرایش فلک

دولہ ساقی چادک میوک جام	آغاز کتاب حکمت معراج و	کہ تا سازم بیان آغاز دافام
بیای بدر احمد مختصر کر	آرایش فلک	چہ عاشق مشغول حلدی بیان
دوہ دران اہل دوزن ازینش	چکین بلغا چوک اندر میانش	ز لبت سرور دنیا و عقبہ
دوہ اس گیتن کہل استہ باہ	دوہ دوز اس عرشہ لولاک	حذان کو ناون سیرا فلک
رسول اکرم سر اربا و ن	کبری عرش فل لوار د و ن	رہس منز اختلافہ چہر اخبار
کران دادی و انتہای بسیار	دنان بعضی ربیع الاولس منز	ربیع النیک کیشور دی سنز
دنان بعضی بر رمضان المبارک	شوالک کہنہ دنان بونیک مبارک	لکھان چھی مختلف اخبار بسیار
سجده احوال در ہمش نیکر	کردی آفاق چہر و مبرعراج	ستاوہم جیک سولیل معراج
در آن شب سرائی انہا فی	پہ ستیج ملک لامکا فی	سوخانہ میض کا شانہ مجسلی
مؤرد اس از نور مجسلی	صفاء و مدوہ در قرب جوارش	کہ جبرل میں شد خاک رس
جو بہر دروہان از عرش اعلی	مکان پاک ن سلطان بطحا	حد گارن حد سواند رونی
از آنحضرت درونی و برونی	شرارت اسور دلہانی کفار	گردان اندی ہان تہو شعلہ نار
سینت متفق تم اس با ہم	خصوصا بیت شس منز اس سر ہم	کمر بستہ بخون پاک حضرت
لیمان بے سرو سامانہ کم نعت	مکہر اسو سلطان ہمہ ستر	حذان سوزن ناموس اکبر
کران شام خبر ز اہم سنین	کران آفت برا غام سنین	ای شبہ شاوہ میں حال مہت
و لوی روح الامین قال مہت	خصوصا ماو نس احوال محشر	تہ دشت گو شہا مخزون مکد
گنہ گارن ہندی طوہار اعمال	نہ کارن ہندی افعال اقول	وچن آخر زمانک حملہ احوال
وچن اعمال تہ افعال اقول	سجده مخزون سن باخوش خاموش	پران فرج ل بادل تہوت گوش
یہ وچو یلہامانی شاہ دین	رسول اکرم سن نازنین	بزاری عرض کرنل شہنشاہ
مہ از احوال خوشیم کرتہ آگاہ	ذنی وچھک سجده فرحان خوشدل	زہ کم خرن کرک عکین بیدل
لجور میا و نہای شاہ شرفناک	بہر شوبان خلعت چہی نولولاک	بستارچ لکوک چہوی ژہ رکار
عباد سورہ ماکسین ز غف	جانب شاہ دین خاموش دوزت	نخواب ناز گو عکین بوزت

غرض می آید تم باری نعمت آبی سوکش فی الکودین مذرو بال لکوس بعد ختم این رساله چو گوشت شاه دین امروز مغوم بجبریل امین کای بهتر قوم مربادون چم چیس سرد اسرار بیکاییل شد حکم خداوند ذقبض جهان مردم کرد رنگی سمت روز و مذهب مست بسته عبار از عرش و الود امر باری سماوات دیو زیت بر یو را رشدلای نوری شمع کافور چو لازم دوزخ گری گری گشت خوشی لازم چشبه ابر دل کونانی یا نه رجحانی پن اسرار و اوس انشانی غلاف بنریا قتی بهشتی بهر سواب پشی که نادر جهنم گوشه کز درو بجان سناه گواه تو تند و دورد سین بی حکم از الله اکبر ان همراه آن ماه یگان سودوی سبایان نندوب تسند قد جوی میانه نور مطلق	ای شایه پاراننده زبالت آبی چو اک حکمت یه از معراج سرو لجونی اب حق یقین و قال پے دفع غم سردار لطیف بر دسوی جهان بار پرده نوم سرافلس پن بی حکم باری لک ساری سمیت بوزن مکربند چو آمد آمد محبوب اشب بویاکس ماده قدرت استهسته دیو زیت بکری تاجه سبتین چکله هر سو شمیم مشک غیر چو میو نوری حکم با گردن گردن بهشتکشان شوکت تر کون پت کر دی حکم جاری می رضوان شب قدر محمد جمیع بهانی بقران خداوند الهی دژک بر سر لوحش هم بکری حکیم حضرت الله اکبر بهشتن کیه سناه بوشو کشتان خزاین اس می پنهان پن پن بنام حضرت ناس اس اکبر گوشه ت انسن محمد یار میو نوری سودوی نور مجسم پاک مایه قریشی الیم عالی نسب جوی	حکیم غم چو پانه حق لغای سواتی این چشبه زده بونهنک پر بعلم خویش ذات اسو معلوم سین ذان بی انذات الله گر همت خلق نه نذر ترا دیکر ژده کز شادی هنری اشب تباری بوز رایل گوئی حکم سنگی چو آمد آمد مطلب اشب کر صافی دود افلاک ساری ز کوثر پر گردن آبه سبتین کر دوه روشنائی تیز از نور زگوشا دونه پت چو پن فلان کرده تبه هفتک روده یکبار کر دپیرا و حورن با غلامان بویاکس ماده قدرت دانده سین عرشش کسی فتنش ای شراب از حورن کوثر بره نادر زگوشا گونک پابند کیس حلای بهشتی پیر خورده منور گوسماید درای تم پن ژده گره سوی محمد قاصدانه سودوی محبوب دلدار میو نوری سودوی مقصود میو نوری ان برحق نورین مطلب سوی اشمی جوی

محمد با عت ایجاد و تکوین پزلن آفا یا نوس چو رخا بجانه انبانی چو می سو مغوم کر ان اضی بیکم شاه عالم ز پیش خلق سوی چم پیه کیمت چو رضوان حال چو کند کوس براقن خرخره کر گرد مارک معد براق پر پیش شهنشاه یه بوزت گور دانه حضرت دمی در آمد جبریل کار بخت	محمد لا را و نور علی نور تسندینه فراح کونج اسرار بجملدی گزطه نجلدی بجملدی بوکس سر غم یه دی سو بر غم کر خشن از بول کاس غم ته داری بخت کم چنه تم از چهل سال یه لعلین خلعت نس حواله یه ساروی خلعت شاهانه همراه مین قدرت بول دوس کنبه مکر تر دران حجره کرای احمد سو خفته	محمد ابن عبد الله مشهور ز خافان محترم آن سیدین سوکرتن خواب نشه بیدار جلدی بکن بعجل زده ناول سواز لوم ان از خانه مانی بشادی براق برق روتس کوثر تبه موت چو اک شتار نس رک حواله مزین زین کر کزنگ چارک ان محبوب میو نوری با سر سیر ز سبغ آسمان یکدم کرن لے

عرضی گذاریدن جبریل امین علیه السلام بخدمت حضرت آنحضرت

عرضی که جبریلین یا مکرتم مبارک روز شادان یا مکرتم چو شبش دایانه در سماوت جهنم سرفه جان یا مکرتم چو بدالدین از شوق تو نالان میه یاری که بهر آن یا مکرتم	و تها از خواب خندان یا مکرتم سلام دم تحیت سوزنه تم خزاین کر لفران یا مکرتم چو کاران پانه ذی از حق تعالی بهروم زاه سوزان یا مکرتم مشراف از زیارت کرته لند	کری اتن عنایتهای بسیار کر دوشکانه از جان یا مکرتم بهشتن تبه چو در گیمت یکبار تلاک جیمی ژده پاران یا مکرتم خدا را وقت وقت و شگری فدا سازم دل جان یا مکرتم

در بیان بیدار شدن سرور کائنات علیه الصلوٰه و السلام از خواب ناله

سین بیدار بوزت شاه لولاک براق برق پیگر بهر سر کاز باید سوار بی حکمت محمد یا محمد نقش کرمت	فرشته گور فانه دراد چالاک جناس منبر برافان عجایب سطنه هشتن نالان کن خجید اکس که که نهایت برگزیده	سجبت نامیار و برق رفتار پده چهل سال ساری زین عذاب دکس پیرت اکس می اسکو پت لغایت و پسند چیده چیده

در آن خیل عجایب اک بر آقا
 برای آس و آسایشش آنجا
 مرصع چو عرق منور از قلم حال
 نه عیشش زن چو گیت مبدل
 براق کن حقیقت سار اظہار
 ز پیش خلق آدم چاد چھوم مہ
 بو کردیش بر چو تاج تارک
 تا نماند در قرآن یل زرد پاک
 بر وی غم چو ہم گدہ منظور در گاہ
 سخن منظور از روی ندانمت
 الا کہ ز نور نہ زین از دست مہمور
 ز برق بر تیز تر بر چرخ دوار
 روایت بیک چو ادا بن عباس
 شوکت اندر سرانے امہانی
 زاد او ز چو بسوئل نامت
 و چھوم بر سر ستادہ اسو جبرئیل
 دیوم و حین کدای محبت ندان
 دنی اشتہار شک پانہ دید
 بنو مت کہینہ چھادیدار از نام
 ادا کہم سبکس ہم نہ جہد
 تہی جبرئیل گواد حوض کوثر
 ز مژدگی سوار برین مطلق !!
 بر تعلیلن اذیا قوت جہد
 دکان طشت مبارک چو کولس

ضعیف بر سخافت آسودار
 یہ دیشٹ جینی پڑ ہوس سر سر
 توی چو کولس یو تہہ تہہ لول
 مژدہ و قلم براق نامت
 مژدہ و قلم احمدی چھم شوق لیل
 سٹھا عشق کرم عز بال سیت
 لہر کورہ طامت رک
 تہوہا آن شہنشاہ جمال
 بوچہن سکھ چھو کنبہ والہ
 حکم حضرت اللہ اسبر
 کو کہلہ استہ لوز علی نور
 جناب حضرت وحین زاعلی
 چو فوادان رسول پاک نقاس
 عجم نہ لہا ہر چشمی اس
 کرم چشمہ شہلا نامت
 سلام انعم مہ وحین از خداوند
 تہہ برا فلاک گاران ز چو بھجان
 اولو العزم رسولن تہہ بنین
 ہا بن جہاد چشم آغاز و ختم
 رایت چو کولس لوانی سلطان
 ان آب مصفا تر معطر
 یہ دستار از صفوان گرفتہ
 مجلہ و مطلا تر مژدہ !!
 اگر چہ صافی اسس تن پاک
 مگر از غم چھلن سلطان لولاک

شب روز آہ و فغان آسوس کا
 کیونہی تہہ کونک یوت لاعز
 نہ دتم تہہ چو عیش عشقہ کا گل
 تسندی نہ گویا گویہ قیامت
 کنن گومت تسندی ناد چھم
 فدا کر جان دل شاہ و مین
 بو کردیش اچھوان شاہ لولاک
 قدم پتوی مہ تہرٹ از مروت
 کر مین از کرمی کز کر امت
 مزین سوی کرک از زینت زر
 فنی کیاہ تیز تر قس اسورفت
 اذک یک صبا زن زردا قلعہ
 بود راہ و جہل سوس نہانی
 مہ دل بیدار با موی لبت آسوا
 عجم نہ در زخم در آن بے قیل
 تہہ بوزت دریاہ سپنوس خورندہ
 عطا کنی مراتب مای بستیا
 شہیدن تہہ صفین تہہ ولین
 کرم نامت و مہو بہر تہجد
 و مہو اسونہ کومت تہہ حق دین
 یہ اک طشت ذرین عبق
 ہمہ پوشاک لوزانی سرشتہ
 ز آب حوض کوثر غسل کولس
 مگر از غم چھلن سلطان لولاک

کرن دلشت شق صد پاش
 دکن خلعت مول پاک سین
 بیہ اک جاکاہ دلوش زگو ہر
 زخانہ دراد با جبرئیل سروا
 ملائک اسن جبرئیل ہمراہ
 باستقبال امت تم برابر
 روانہ گے بریت اللہ نامت
 ملائک سہنایت بر نہ قس دای
 بگردا بگردا شاہ جہستہ
 کرن دھل جلقہ شاہ ذی جہاد
 مین دھن صابن تالبع ملائک
 سبت امت باستقبال حضرت
 سپن شندو کونک رہہ و علیک
 دشمن نہ تادہ آسو جان

الم نشرح گواہ چو می ماف دہس
 بر عی لوزک دوتہ شہس
 مکمل از مژدہ رنگ احضر
 قدم ہمت نہ تراون زخانہ
 چہل ساق تن از حکم اللہ
 چہاں تار یک مخلوقات شنگمت
 بسجود زای از مہر اقامت
 فرشتہ انداندی و زرت تعظیم
 کرت حلقہ فرشتہ دست بستہ
 سوسنیل میکائیل سدر
 ستیا ست کس عمارہ آسک
 گذاری پھر انوس نے عرض تسلیم
 تم کو کہ جالبیک لبت کک
 دشمن نہ تادہ آسو جان

ذلعش شق سلطان دینس
 با اعلین لکن دین پائیس
 دین ردت آن چاک بیکار
 مجلہ گوزمین کیاہ آسمانہ
 پئے تعظیم آن سرور سر
 ز خواب بہوشی مہوش گیت
 دو گانہ بہر شکرانہ پرت داری
 کران گی شاہ دین عرض تسلیم
 تہی وحین لوزی ست شہنشاہ
 باستقبال پران اسن د
 حکم خالق خلاق قدرت
 پیش حضرت سرور تعظیم
 براق برق ردت آسو پران

صفت سرایمی براق برق فتار و شریف دن حضرت آنحضرت

تسندی مبارک مجھوان
 و کس تن کھ طیب لکھت آسو
 تسنیم اسچن گاد بیابان
 بزمک بلق بہت از سر قدوس
 تسنید اور نظر چون جالوز اس
 تسنہ نہ ہائی تر زن آسو گوہر
 دھانی بر مہو آسوان فلک سیر
 مہم ادا سو پڑ گومت زگو ہر

زخنی کم چھو از حور و غلمان
 لوی آسو شعلہ دیشانی آو
 تسنہ گردن چھو اسر اس شوبان
 تسنہ اسچن فیل سیلیم
 سٹھاہ لور تہہ نازک غبہ اس
 تمس کر لوشہ کینس اوصاش
 قدم راون سجد عین در سیر
 مزین آسوا زین بہشتی

فنی کیاہ حسین نازنین آسو
 ز لوز احمدی زیبائی آو
 چو خیر سینہ آسو خیم چھو اس
 وچن داس کران اسچن لوز ام
 متوج اس اذیا قوت جہد
 پرن گلہ کڈانی آسو دشا
 سہم او بود از یا قوت جہد
 ستادہ منتظر در عین چستی

خوش آیدش ریحان هم زغب
کران آیدش و سبک سود کمال
بیکایل لقمه اسیر دست
کرک حاضر برق برق رفتار
براق یلم و پلین آید احمد
بزاری عزیز کس کای همیست
بجمله اندام طلب دام اشب
بجمله خداین کرمه احسان
بجمله دامش با مقصد
به ساروی بهر آید هم مدافع
در آن آید وین همین بشکار
لذو پای مبارک بر فلک سیر
بود اس از نیرت نوره پوشاک
دین منزع رشت جایگاه چیم
میوک بچرخ چو پانزهرت در حجاب
در خیر تر تر در دوز و دیک
کای مخوار امت چان امت
سوک حاضر تری امت بلادیر
قسم چیم چانه امده شمس دیک
در لعلای جنت سیت دید
پرن از شوق بل نام خداوند
ز خوشحالی هنده گلو بر
نود و در برت لولاک
مرکز تری گزی بالیخ انجم

چوانی تریش آسواز حوض کوثر
لگام دوزین کرت با جمله اسباب
رکاب نفی کرت جبریل حضرت
دین جبریل ای سلطان بطحا
پرن صل علیک یا مود
نور آسوز چانه پوخته بیاب گومت
مردن از کم العالم اشب
بجمله مرید راضی جوید
بوسنوس از غلامان محمد
کران از عجزی احوال اظهار
کسبون بر برق برق رفتار
دین شامس و نتم ای برادر
چرخ چو لایک هم شرفناک
علم امت مچیم روز قیامت
چو تن تلکین یکانی ناره دریا
در آن آید از درگاه خداوند
کران اهل بیت چانه بایت
فکر ترا دای نفی امت خویش
قسم چیم چانه امده دلیل محکم
به بورت خوش سبن سلطان لولاک
بر تسم کتوش هنده خرمند
بجده جبریلین کرمه فرمان
ادب چو س تاج لعل ایرو پاک
میدانی جناب سید پاک

و چون کز پور آسوز نور لقا
به سبب سیرت کوسو پریاب
ای اعزازه پیش شاه ابرار
بر قس پ کسوز حکیم مولی
باین اعزازه پو بر پای سوز
نیه آسم ز غنچه جام چویت
مرید راضی سبن محبوب برون
محمد حامد و محمد دود احمد
مچیم دین کرمه تکیه از نام
به پیش شاه دین سلطان ابرار
نهایت ژیر گوین کیه چو تاج
بچو س تلکین حقیقت کرمه ظاهر
براق برق بیکر منظر چویم
مرادش کران کای زین محبت
ذه یزدی چو تری شفق غم شمس
ز موبار یک تر مار یک بدلیک
بجنت پانه زانن پنهانگار
نذاش سبن خور سنده
مرادش بر امان فلک سیر
پرن حمد و ثنائی از دیاک
سبن مردان بورت کاد
چو افغان کنی چندین ازین
الای برق رفتار خوش اندام
امام انبیا شاه شرفناک

زده پ کرمه تکیه پامده شرفناک
به چو میوه مدینه دره التاج
به محبوب مشتوق عالم
کران بایوس کنه چینه درنگی
زنده دویه به سبن کسوم شوق احمد
خداین میان مطلب کد کای
به دهنی یک عرقه کرمه بر اقن
کرمه گز به سبن روز قیامت
کران تم التجا سبر سوار ی
سوار یله آسمه سبک شاه بطحا
ز شتواندانی کوه قیامت
مبارک کیه شباه نور علی نور
بدست پاک سوس تازیانه
بر قس پ خوشی کار فرما
رشد گ کابل روزن بر تسم
ز حیدک بیرون در اوج لاک
که بر حال سبن مسکین بخشای
کران کانه جیلا پاک دین
بجستی در اواز انجاشاه بطحا
حسینا زینده مچیم سناه
بجودی آیه تهرت زنس کاس
کرمه هنده کانه جیلا به سبن تسم
پرن سبن از جبریل نیک کرد
دنی ساروی زده کای صلب خوت

کران چو س لکانش چینه قدرت
به چو میوه سینه بابت گریه زاری
به چو میوه مشتوق عالم
کران بایوس کنه چینه درنگی
زنده دویه به سبن کسوم شوق احمد
خداین میان مطلب کد کای
به دهنی یک عرقه کرمه بر اقن
کرمه گز به سبن روز قیامت
کران تم التجا سبر سوار ی
سوار یله آسمه سبک شاه بطحا
ز شتواندانی کوه قیامت
مبارک کیه شباه نور علی نور
بدست پاک سوس تازیانه
بر قس پ خوشی کار فرما
رشد گ کابل روزن بر تسم
ز حیدک بیرون در اوج لاک
که بر حال سبن مسکین بخشای
کران کانه جیلا پاک دین
بجستی در اواز انجاشاه بطحا
حسینا زینده مچیم سناه
بجودی آیه تهرت زنس کاس
کرمه هنده کانه جیلا به سبن تسم
پرن سبن از جبریل نیک کرد
دنی ساروی زده کای صلب خوت

به چو میوه سینه بابت گریه زاری
به چو میوه مشتوق عالم
کران بایوس کنه چینه درنگی
زنده دویه به سبن کسوم شوق احمد
خداین میان مطلب کد کای
به دهنی یک عرقه کرمه بر اقن
کرمه گز به سبن روز قیامت
کران تم التجا سبر سوار ی
سوار یله آسمه سبک شاه بطحا
ز شتواندانی کوه قیامت
مبارک کیه شباه نور علی نور
بدست پاک سوس تازیانه
بر قس پ خوشی کار فرما
رشد گ کابل روزن بر تسم
ز حیدک بیرون در اوج لاک
که بر حال سبن مسکین بخشای
کران کانه جیلا پاک دین
بجستی در اواز انجاشاه بطحا
حسینا زینده مچیم سناه
بجودی آیه تهرت زنس کاس
کرمه هنده کانه جیلا به سبن تسم
پرن سبن از جبریل نیک کرد
دنی ساروی زده کای صلب خوت

یہ گو دین ہو دی نصاریٰ ! کلامہ اک تہی سار امت ! خدا بن پانہ چھنے چان امت سو گو دینای دن لائے عتاس اگر کہ مفلک زن کا مہر کلامہ ! نہ امت زہ گڑھی سار گمراہ ! ہنا اک دہنہ نیرت سنگ خارا پکائی ریم خون اسوس بلا شک یہ حال سنگ کیاہ دیوہم فرہم دین تہندی تہی اسن یقین ہناک بروہنہ نیرت اک جماعتہ سوسن آسوزن لوزک لگیتہ یہ آسویاک شغھاہ ترسیہ فام ترہ زن کم اسن بنو کر تہ اظہا سوسوین سو گو دولت ترحمت برغم ای شہ دنیا وعقبے ! بہ ایمنے جناب حضرت وحی کرن جلدی پن راہی بالعام اتہن کت آب شیرن ازعل جم چہ تھڑی کئی ازعرش اعلیٰ وچہن راہ اک سنگ مسطح ! پہن ای بکوہ نور سین سوسن آن خداوند یگانہ	سہارا بامد نیت چہ یارا یہودی نصاریا سار مرتند کرن دخل بخت ہم بخت خدا بن شکل دتر چس زانی ! امت چان رہنبا اہل دنیا رسول اکرم کد شکر امت وچہن راہ سوزش ہزاران ز جریلین پر زمو پا دتہن دین جریلین ای شاہ مکرم قیامزد ہر پادشہ نادان ! وچہن برداہ استادہ سراہ یہ آسواک اہ گوشت سرفوت خیار زن زنگی دولت خام دین جریلین ای شاہ جان بخت زمر ہر دو سنگ با فصاحت ہناہ اک دہنہ پک کک جاناہ رٹوی بچہن آن جام ازوی کرن ازراہ والاہ مبلغ طے نیت ای سین فرخندہ وجام زجت پانہ سوزان ایند پاک ڈیشت گوسل کوتاہ مفرج پہن نگہ بر براق برق پیکر خصوصا بر لہ گاہ عینے در اجماک بڈا دیوہن نہنیم	اگر کہ کسین ستین زہ الفت مبارک با بنی بوسینہ زہ بجد زانی ہم دتر تہت زہ رکابن چو واقف پانہ بر علم نہانی شاد پات پاکل ای شہنشاہ خداوند امت تہاوم سلاست زہر سوراخ آن سنگ مشکب جہانک قبلہ گاہن یں پناہن وناون ہم کران اسن بہ دتیا گوہن مہر از جرم وناون جواناہ نازنیاہ مہجیتاہ بشکل غیشن دیوہن سومہوت یہ ڈیشت گویرن از دمی سردا جس میں سوسن چہی نان بخت جوان از عاقبت اسوی شاناہ اسن تم شرتاہ از شیر دل خواہ بخوشوی تہوی چوسردن جم دوان ای تخفص راہ تم پیلے دین جریلین ای سلطان بلحا مبارک چہی زہ ای سلطان لولاک تہت پن تہو زبور برق رفتار شہ دین کہوتس جریلین بہر تہت سلطان دین پردگانہ کرائی جم آسواک نہنیم	جمع کتر گزردان تلک فدان مکہہ گمراہ بدمد فوسل فوسل دین ہم کہ ای سلطان بلحا یہ تہت زگوٹن چہی والجلال زکائن چہی بہ شکبہ نفع ! گلان منر چہی لمخ مہ خلخال مجاہد خور دہر گز خوشتن را غیلاک جہان کان گرد آرنہ طنبے بڈیستہ کدوہ ہو کہوی بقدر سکا لان آہ صداہ دین جریلین ای سلطان ابراہ عمل راہ کران لسیکن خزانہ کرن ظاہر عمل چہی نیک جان تہی محمود درد گاہ عالی اکی دھیم از ہر کبید کیاہ دیاکاری نشانی ات باری خداوند بروج پاک احمد	ہکان تہت تہت سبزان بہ اک یہ دلشت زہو جان جریلین چہی گمراہ گوٹن نابل دنیا یہ خراہ مہن چہی گیر کرمست یہ زکوک چو شمن سخت طامع بجیلاہ چہی چہس منزہ ازل ! کسجن میدہ آن موشیدا ہناہ اک دہنہ نیرت پاک خفا زہر کابل بند چہ سیردہ جہان جریلین پر زمو تکر یہ چہ تیشل آن مرد ریاکار جہا کہو آسک چک و سیلای بیاہن تم چہ سان کار شیطان بوز حشر از قدر قہاری زہ عتہا و کفر و شرک الحاد صلوات دہم تحیت سوزید تجہنرت یاسین دلاہ ثنای مصطفیٰ محمد نادی	تہی پانہن تسنزی علم فوس مہر دواقف اسند نال و تیس چو گوٹن متوہ اس میان ! میں چہ جیتی زخیر کرمست ! چو چک لارہ فی دولت مس نال لینماہ بڈر لیاہ تر چہ اجہل مثال یہیزنیم دالدار نہ وچہن استادہ وزت بر سر چاہ ولی از آغالی آسوا چاہ یکس آسواک لہا ان کر تہ اظہا تہی پانہن چہ مکار زمانہ بدر گاہ خداوند الہی ! تہی تہہ بقدر لہا ان چہی خالی گڑہن قہو پن در نار ساری رچہم از کزن ای مکاری مہر چیم از یاد و زحبت دنیا سجود پر دزدوق ساری

لے منزل قبا بدام رس تاج لولاک چہی سدریا سودہ شمس روی مبین موی دلایل مشک دانی	یادے غرتو ند ارم کس ! چہی خلعت لعمری در بر نقش جام ابروان متین دزد ترعبا زہ چھہ نالی	لے شہنشاہ ملک ادائے زوباز دی سورہ کوثر ! الضحیٰ چہی زہ تابانی ! یہ لہا زہ حقه سنز ڈالی !

لغت شریف بطریق التی بحضرت احمد مجتبیٰ صلی اللہ علیہ وسلم

چون هی سوز رنگ دباغ چو بیخ و بختی که می رسد آس بر آتش سوزی داور بعد مکن سوزانن اولی لے جیب خدا که یوم یاری بامه مخلصان که کم آزا د! یک نظر کن به بده الدین حافی	کحل چو ز سرمه ما زارغ یم زده و چو نک می چمن الله نان پانے سوکت چو بی بهتر من چه بدت کنم که نادانم آل صحابی لکه پاری با امید آسن درت ای شاه نگه رحمت چه تس کانی صلی الله علیه و آله	شاه پیر مکه و اقطی ! مکن لایق برین حدیث گواه نعت خوان پانه آس برین موالی صلواتی علیک می خوانم درد عالم نهاده تم دلشاد عفو که تم به سار جرم و گناه یا اکی ز ما بشم و بگا ه

رسیدن در بطی در مسجد اقصی ملاقاتی شدن با انبیاء علیهم السلام

سپن القهقران محبوبه قدس باقطع مشه در دعای و در خاص بحکم آن شه فرخنده فرجام کمل گوشتن از حسن تدبیر سجده چو می چون آن مسجد لا و نه بی جاری نغمه منزه چه هنر اگر دوزخ روی زمین است نزد آن آستان بیت اقطی تو نور تهر و شاه هندی کمان که طوقا شمس مبارک سوار شکیل با جمع ملائک بجا آنکه شهابه نظیر و کرم پریت مسجد اقطی در آمد هر روز شدند آمد محمد	روانه و آودر بیت المقدس بنا که خوشن پادشاهین جو تعمیر مسجد که با تم فنی که دعوت مسجد چو آراه لبایت غنزداد فرحت اینگز چه گویم صفای فرخنده بینا همین است و همین است تنت و جبریلین پادشاهین زاد بریق زود در صحن اقطی دچین کن آس جبرائیل سرور پن همراه پر و سیت آسک گوون پرشایین حبیب الله زادون بانگ انبیا بر آمد دچین ری پیر کس حلیف	چهرت شهر لایزال مجلد فانی بنین تاجداران کج کلاهن لکھان اوی چو در سال تعمیر بهایت فرحت افزا دل آرا ژدیاری با غنای جمعی پر انما میدام بغیر قول استناد غرضن لایزال سلیمان الطحا چه مسجد بن دوستین بر آس ملاک ای احکمت مبارک کودن آس میکائیل مهتر میکر شاه دین عرض و تسلیم در اقطی ز او تامت ادب و راه اندر یل ز او در مسجد محمد ملبس از لباس سبز و فاخر

تمن السلام علیک شاهین ملا قاس چه یم آمت سکر در آن آتش سپن آماده ساری بحکم حضرت الله اکبر در آن مسجد امام انبیا شد اهم المسلمین با کرامت دین شاهین مبارک چو مبارک کهری بهر کج خلقه با مبارک	جها که قبله گاهن دین پناهن ! مین آس خوق چاقوی ذوق استیا صلوة و شکر گزاون ساری سپن تبه پیشوا از امر داور صفای شیدان را پیشوا شد سپن فرخ تپیش شاه دین ای خدا را فی چه چو بی بینه مبارک کهری بهر کج خلقه با مبارک	دین دین چه یم چاقی برادر ژده چو کافری سبک چاقو دید صحن بی انبیا زودی برابر محمد صلی الله علیه و آله دو گانه پرخان با جماعت پران صلات ساری بهر جای پرخا بی بهی نعت مبارک

نعت شریف بطریق التبی که حضرات انبیا در خدمت سر عالم گذرانیدند

یا نفیس الوری سلام علیک اذ عروجت ندا سلام علیک آستان تو بیشک لاریب از رخ غمزه سلام علیک جمع گیمت ز آدم و عیسی مرجام حیا سلام علیک ذات ماکن که دوی شب ابری گشت کور ندا سلام علیک چان صحاب پر زدن تارک اگر چه صبح و مسا سلام علیک لبسته گوشت چو بدست سامان	در دج هدای سلام علیک چو ک زده صدق کلمه لولاک سده المنتهی سلام علیک خاک پایت بشوق بوسیده جمله انبیا سلام علیک در بیت زامرقی با قضا کور اوت صبحی ندا سلام علیک یعنی بگویم و عثمان تم چه بنجم الهدی سلام علیک جمله صافات ماسیه کاران	هست بجان الذی لاسری روی چاقو دلفی سلام علیک ظلمت کفر و در گوز جهان عرش عظم تر سلام علیک استن سربهر استقبال مرسلوا اقد اسلام علیک در حق چهار بار نوا زادت شیرینی مرتضی سلام علیک بر در دست ناله دلوانی کن بر حمت ز اسلام علیک بیکش بیخ ز اسلام علیک

ملاقات کردن حضرات انبیا با سرور عالم و شنائی باری تعالی گفتن

سلام تهنزه کرد علیک شاهین	سپن خوشنود چو رسن سحر گاهین

تفقد حال که من با یک حال
سپهر حاضر خلیل لایعین
که من نادر دوسم مگر زار
میزن تها و نم از حد غایت
منش به حضرت موسی نبی آد
که مرقم ذاتن عطا اعجاز بسیار
عطا که نم بدیدها و برکات
بغیر واسطه شکر شمار
بجی اتم یقین با الحوت
بیه بر نور علم آخرین آسوا
سپاه اسودت گشت تهن دل
تبر ز امت حق گزیده مرحوم
تبر حضرت داود نامت
زبور پاک مدحت سراسر
عطا که نم بدیدهای بسیار
بداد من جهان کیم کون زنت
تبی باطن کران گوشه کار
سپهر حضرت سلیمان شاهان
نور تلخ بر مرقم جن انسان
کون تعلیم بر از منطلق الطیر
تبی باطن کران گوشه کار
شاهان حضور شاه عالم
بوکرش عالم کوایت و سجیل
زاد و نفعی کرش بود آگاه

ز حال اضنی و مستقل حال
سپهر شاهان کرانی شکر زین
کران از حکم قلندر گویند
کران به برگزیده میون ملت
پران محمد لایه بران چاد
عطا که نم عصا ذاتن پرا عجاز
کلیم الله پیغمبر ناو اذوت
دین به برکت من و سلوای
برکت نازل سین نور اذتی
سپهر اسرار الغلات پاکت
سجده شکر دلم یکبار اذول
یتیم باطن کران گوشه کار
در آمد شکر گویان باکرمت
بیه کریم عطا تحت خلافت
سپهر ستر پرستم زرم به نا
جبال و طیر را تسخیر من کرد
شاهان کون ترسوی مجید
کران اظهار می گویش هر دو
چند هم بریده و یو و شیطان
بوکرش عالم تعلیم طیران
سلیمان پادشاه در پیش سرکار
بوکرش پدید آید و دم
عطا که نم سپهر اعجاز و سجیل
مرد و نفعی کرش بود آگاه

گودن در پیش آن محبوب داد
برگشت ای قوه العین باحت جان
میه خلعت خلعت کریم غایت
سجده شکر دلم یکبار اذول
دین شاهان ای سلطان ابرار
میه کلام زین عصا حوت غنا
کلام پاک باحتی کریم ساری
سپهر سراسر گزیده برای شاه
ت اندر پور علم اولین آسوا
حضور اسرار دعات ذبت
ت اندر ذاتی کونت چهره قوم
سپهر سراسر گزیده برای شاه
برکت نازل سین نور اذتی
میه خوش طبعی کریم ذات غایت
تسندی حکم جلالت سنجید
برکت در قرآن تقریر من کرد
بوکرش حکمران بر خنک و بر تر
تس پیر شکر گویان سوس سجان
بیه تابع بر تها و داور سیر
بیه عالم بر تها و زیر فرمان
تس پیر آد علی ابن مریم
مرد و نفعی کرش بود آگاه
دین کریم شیطان منیط زاه
صد الحوی هو برغم نور اخلاص

۱۴
ز معجز عطا کریم شفعا
تبی مرقم دلم یکبار اذول
سپهر سراسر گزیده برای شاه
کران گوشه کار گوشه کار
سپهر شکر دلم یکبار اذول
کران مرقم ذاتن عطا اعجاز بسیار
کران به برگزیده میون ملت
پران محمد لایه بران چاد
عطا که نم عصا ذاتن پرا عجاز
کلیم الله پیغمبر ناو اذوت
دین به برکت من و سلوای
برکت نازل سین نور اذتی
سپهر اسرار الغلات پاکت
سجده شکر دلم یکبار اذول
یتیم باطن کران گوشه کار
در آمد شکر گویان باکرمت
بیه کریم عطا تحت خلافت
سپهر ستر پرستم زرم به نا
جبال و طیر را تسخیر من کرد
شاهان کون ترسوی مجید
کران اظهار می گویش هر دو
چند هم بریده و یو و شیطان
بوکرش عالم تعلیم طیران
سلیمان پادشاه در پیش سرکار
بوکرش پدید آید و دم
عطا که نم سپهر اعجاز و سجیل
مرد و نفعی کرش بود آگاه

اجابت در دعا کریم عطا کیا
سپهر سراسر گزیده برای شاه
کران گوشه کار گوشه کار
سپهر شکر دلم یکبار اذول
کران مرقم ذاتن عطا اعجاز بسیار
کران به برگزیده میون ملت
پران محمد لایه بران چاد
عطا که نم عصا ذاتن پرا عجاز
کلیم الله پیغمبر ناو اذوت
دین به برکت من و سلوای
برکت نازل سین نور اذتی
سپهر اسرار الغلات پاکت
سجده شکر دلم یکبار اذول
یتیم باطن کران گوشه کار
در آمد شکر گویان باکرمت
بیه کریم عطا تحت خلافت
سپهر ستر پرستم زرم به نا
جبال و طیر را تسخیر من کرد
شاهان کون ترسوی مجید
کران اظهار می گویش هر دو
چند هم بریده و یو و شیطان
بوکرش عالم تعلیم طیران
سلیمان پادشاه در پیش سرکار
بوکرش پدید آید و دم
عطا که نم سپهر اعجاز و سجیل
مرد و نفعی کرش بود آگاه

۱۵
ز معجز عطا کریم شفعا
تبی مرقم دلم یکبار اذول
سپهر سراسر گزیده برای شاه
کران گوشه کار گوشه کار
سپهر شکر دلم یکبار اذول
کران مرقم ذاتن عطا اعجاز بسیار
کران به برگزیده میون ملت
پران محمد لایه بران چاد
عطا که نم عصا ذاتن پرا عجاز
کلیم الله پیغمبر ناو اذوت
دین به برکت من و سلوای
برکت نازل سین نور اذتی
سپهر اسرار الغلات پاکت
سجده شکر دلم یکبار اذول
یتیم باطن کران گوشه کار
در آمد شکر گویان باکرمت
بیه کریم عطا تحت خلافت
سپهر ستر پرستم زرم به نا
جبال و طیر را تسخیر من کرد
شاهان کون ترسوی مجید
کران اظهار می گویش هر دو
چند هم بریده و یو و شیطان
بوکرش عالم تعلیم طیران
سلیمان پادشاه در پیش سرکار
بوکرش پدید آید و دم
عطا که نم سپهر اعجاز و سجیل
مرد و نفعی کرش بود آگاه

و چون بر زبان آسمانی بهت آسوی ملت آن سرری دین شاهسرای سلطان عالم بهرش پاک یا قوت کلهر ملت پس نگه بر نهنگ نرت آودریا نوک آب مصفا آسوخضر چو کلهر ملت عالم گردون برابر خزانه بادیه طین نابالک مؤکله ادهی آسی نوشته بجمل الله و چین گردون اقل سنبویاد پرواز شوق باری	اگاه از ساکنان آسمانی باین عظمت پیش شاه دین آد ژده ساس ریس می پیش آدم تنه بهت دوق سوم شوق بسیا نرت آسوزی بهت در پی راه چیم جاندار اندر ملک ذنب لون چمی ذخیر خضر خضر حقیقت که هیچ دفرکران ست سراس باز خیر شسته خدا دندارد ج پاک احمد!	نهایت بد ملک پیر آسوی باری پران صل علی صل علی آد مهرچیم نام مبارک چالو و چمت بجمل الله و چیم از چالو دید معلق بر هوا از حکم داد بکودی بحر می مزجی مهبت ای دیاده تران سید پاک انی در عقل عاقل عقل حیران بعون حق کران آن تخته بل صلوات و تمجید سوزیدی نشانی مصطفی محبوب باری

نعت شریف بطریق التی بحضرت خواجه دوسرا

بوجوس مبتلا یا حیاة البنی بپاس خدا یا حیاة البنی به بیمار بنی جمله عصیان ما ددار الشفا یا حیاة البنی خجل گوشتن چوس زکوارید ترحم لنا یا حیاة البنی برحمت اگر از کرک فعیاب	الطبع در یا یا حیاة البنی گفت خسته تر چوس از هجر تو چو خونی نشد یا یا حیاة البنی بپاس خدا دستگیری مبرک بخش خط یا حیاة البنی بر ذوق مت گشته فیضیاب چو تو دعا یا حیاة البنی بسع و یا حیاة البنی	کرم که باین بنده نابکا ده درشن به یا حیاة البنی کرد کیه اگر اس گشته نایمید بویوسی ز یا یا حیاة البنی ژده معلوم چوسی متوک حال نا ژده نش انبیا یا حیاة البنی بود تلجی بر درت بد الدین

مشابه نمودن مرد عالم صلی الله علیه و سلم کیفیت آسمان اقل

خداوند آره چو کلر لعل مثل	میکر کل شکلن تر چوس لعل

گوت پیل برود ریائی غفلت میلند دات دادس کرتیاری زندادری چوسی داره یارب کدم حاجت چوسی محتاج یارب کران فریاد چوس فریاد یارب مه کام غم پیاس شاه لولاک خدا دنداد عطا توفیق کرم بیان که بالتمی که تره اسان گدن چو حضرت قنیل ازدود چه تم مقبل ج این گردون دنیا خدا جی شیا طین زین کوکب ژده ذوق السماء هوشسان بر سودر آسوقا لیلی یا قوت احمر نترک لچه فرشته زیر فغان کوس دازو حین کی برادر میچرا از تام کرم تاه در بان محمد صلب سراج معراج قعالی شاه الله اکبر بوزت و نهوس سماعیل بان کرن می عرض از روی ندمت بجمل الله که گودش دیشب لعمرك از خدا چوسی تاج تارک پریت نام خدا در آسمان آد فرشته جمع گی دامر لعل	نوت چوس خیره در رست معنت الهی چوس کران بو عجز داری بلای چاری گوت چوس نه یارب میدردنیادون نهادم سلامت دل نا شاد من شاد یارب موزر تم دازه کوی دازد یارب پین امداد در تعقیب کرم چو کلهر ملت معراج هوش نهاد اویزان اس تم زن لعل نور چه مجلس استراخ تر مزین کند از قهر خود مظهر لاوز نه پنه و چون دوازه مقفل جرت آسوس نمرود و دگر هر اذا ان هر یک هر یک سو یک لک فضل موزه را و جلدی اکبر در دشمن جبرئیل ای دیاب گردون محمد جمله عالم تس چو محتاج کری نظاره شب کایناتش بسم الله کرن فضل در آن مراسم شوق دل ای شاه بطی و چوم از سیه آد ادمش بیتیم ته تکرم کر نس بستقبل ملکوت سما آد پران من عییک یا بنی آس	ژده غفلت کاسم ای ات باری گن بن هندگو بامت چیم باری بپاس صلب معراج یارب عطا ایمان کرم از کرمیت چوسی گوت کما هجر و غنک کرم نهو چو متوک دوازه یارب یه دات سر در سل ان فضل و جان بهوشماری کاسش نهاد ستاره گی می ای مرد دانا بریت ای کوکب ای روشن ستاره گی می ای یک نظر زمر دارید تضلالت ممل بران در آسوس سماعیل در بان ملک تاج که در فغان هر یک دشمن حاجن کای محرم در میراه چوم رسول پاک کنون اس گدان مشب ذات داد انی خیرت یکیم شش جاتش پس نگه آدیت بسته بخت و حمت کرد اده ای سین دطام دین شاه مبارک جی مبارک سختت داریه تعظیم چوس گرد اگر آن سلطان بطی در آن سلم عییک چو ترس

وچنین تهنیت می کند بر قیام آسم	پران تسبیح حق تم بر دام آسم	قیام آن جماعت شاه دینس
سبحه خورشید که درین لوح الانیس	منگه ذات قیام این جماعت	دینا بر سیکان امت
منگن یا قیامی مویک و قران	بنام حضرت محبوب سبحان	تنت گویند نه نیرت فخر عالم
وچنین تسبیح پران تم باب آدم	سبحی الجلیل الاجل	سبحی الواسع الغنی
سبحی الله و بحمد	سبحی الله العلی العظیم	و بحمد استغفر الله
وچنین برخت لوفی نشسته	دوازده آسوا بخت خجسته	لیاس از لور حق تسو بر در
جمله نوره کوی عباد بر سر	پر زمین از جبرئیل نیک کردار	مردنم حال این مرد نکو کار
دین صین که ای شاه دوعالم	چو جبهه پاک چالوی باب آدم	یه بوزت سرورن تسلیم کرنس
پدر زانت سبها عظیم کرنس	جد پاکن جناب آدم نام	کرسن علیکی فرخنده فرجام
تقدیر حال یکدیگر کرک پور	دوئی یکدم کرک ادوشتن دور	صفین دپو شیع المذنبین
رسول ماکرسن تسو جینس	منگن گفته ذات پاکس کهنایت	عفو مفرقت از حد غایت
وچنان سرور دنیا و عقبه	بردی پاک آدم از سر پایا	وچنین روانه جور پیشیل دم
وچنین کاه و چپانی آسوا دم	وچنان یله باب آدم برین آسو	گردان خوشحال راه بغیر آسو
که در کن دشت بی غناک بسیار	کره ان تر مضطر تهنیت آسویار	رسول اکرم تر پس سراسر
حقیقت از غم شادی بیان	جنابک من ساری حقیقت	دفن در پیشیل آن ختم نبوت
نظریت کران چو یلی یکس	وچنان اولاد نپی چوس بونارس	کره ان تلکین چوس مخزون بسیار
وچنان چو چرخان اولاد در تار	وچنین کن یا منتن بوچرس چپانی	نظر اولاد ناجی جسم یوانی
بخت چو چنان تم در اماران	مین ایمان کابل جمعی مسلمان	بهند احوال دشت چو شادان
کره ان ای ترقه العین بخت جان	شهاب چو در داور لادن تهنی مبه	توی چیم غم تهن شادی مبدم مبه
حجالت زه کرک پاک در آن	کره ترم مغف شون جهان	قیامش در دهر که من اولاد ناری
طغیان ات تو از دساری	بر در شمر سل نفسی نفسی	پران آسن دشت نفسی نفسی
زه اک الگ میران د کوثر	مسلمان زه چادک جام بر بر	پران آکد ران یوم خطر ناک
که اغفر ایتی ای ایزد پاک	تسبیح خلق اسک روز محشر	زه ناج پادشاهی آسب بر سر
پیش اک لغز شاه کیم چو سورا	تقدیر خدایه و دکر	تقدیر خدایه و دکر

بر کوی حکیم خالق کنک دانه	بوکلاس از جهان تسکی بهانه	بد و صد سال استغفار کردم
یه آه دانه استعدا کردم	میر آخر تو بر گو منظور درگاه	شفاعت گرسنه چشمشیل الله
یه بوزت سرورن آمین کر نام	سپن ای منتن رخصت بانعام	تنت نیرت عجایب های بسیار
و چپانی گو شانه هاشا ابرار	جماعت اک چهن تم داند وایان	دوان چیل آسن مردم زمر نیران
دوت اسوک کسان سیتی یلی	یه دانه سنت بل نیر و دانه	بهر خور سوک همت دانه نیران
نمن مشرق کیتنه خورن زیاده آسان	یه دشت گو پرین ای دمی سردا	مردنم حال این جمع نکو کار
دین جبرئیل ای سلطان بطی	یه خیل چو بی تو مت به دنیا	یه دوت چو در خلاصه ستین
برت زاه آسنه دو سستین	مین آسنه بلا شک ذات داور	اکس سر بی دگن بر ابر
یه دشت گور وانه بر دهنه سردا	جماعت اک چهن رخم ستر	وچنین ری عدلس خنر گرفت
کران اکله افغان بادل زار	پر زمین از جبرئیل نیک کردار	میر حال این جماعت کرته اهلها
دین صین که ای سلطان ابرار	چویم کابل طبع عامی گنه کار	نمازن خنر کران آسنیم کبات
گمت آسن غرق در بحر جهالت	پیش نگه بر دهنه نیرت یک ماه	معدن عذاب سخت گمراه
بارکان عبادت آسن ساری	میر حال این جماعت دن سراسر	دین صین که ای محبوب دق
پر زمین از جبرئیل نیک منظر	کران یم کابل اندر نماز آسن	کمی اندر قیام دور کوع آسن
سجودن خرنیه در جمله ارکان	کران کوناه ای اندر حکم نیران	ات اندر دهنه نیرت سالو سردا
وچنین قوم چهارم بر گرفتار	تین آسنی ملک از حکم نیران	بشیر چار پان گاسه بسیار
وچنین گیمت شهاب مجروح ابتر	مدد دهنه آسان لا غرا	پر زمین از جبرئیل نیک کردار
میر حال این جماعت کرته اهلها	دین جبرئیل ای سلطان بطی	تخلیل یم آسمت در دور دنیا
زکاتس سمت منکره مانع	الغیم الطبع باری آسن طامع	مین که آسن هدر صرف اموال
گمت آسن مشعل در جمع اموال	قهارن چو کوی غمت جزائی	قیامت تمام میلان چو کوسرائی
ادامت در دوقم آئی زین تهاو	کره بوزم فکر کوین بجاه تهاو	یه دشت گور وانه آن شهنشاه
وچنین قوا تعجب کس داراه	یه گو قوم پیغم ای صاحبین	دنه بواره از فکر سارین
پیش هر یک بدهست خوانی	ز لغت های گوناگون طبعی	کران تهنه سوی نعمت آسن هر بار
به تبدیل غذا خوردی مردا	یه دشت گو پرین ای دمی سردا	میر دتم حال این قوم بهر کار

دین مین که ای سلطان ابرار
صلوات بر او باد
تبارن چو کوی قیامت سزائی
میر و حقیقت از نادر کار
و تم تو فنی در اعمال صالح
همه اک و دهنه قواه و چینه بیباک
لباس آتشین در بر تن آسو
میر و ختم حال این قوم سیه کار
بخلق خدایم و دهنه نادان
مذاق و دم مذمت تم کمرانی
بهیوی گو قوم هفتم داره که خود
دنه کوه سحاه از حد غایت
پر زین از جبریل نیک کرد
که او انیم اس مال غیر بدخت
خداون چو کوی قیامت سزائی
و چون تم قوم هشتم ته دوان را
دان آسک ملائکه امر داور
تم نه نه آسک یوانی
به دیش گور زین از دوی سردا
چه تختیم شیر پادشاهان
و انیم صلوات آسک سحاه بد
قیامت میلان چو کوی قیامت سزائی
بعد تعذیب تمی که پادشاه نادان
دین چو کوی قیامت سزائی

قهارن چو کوی قیامت سزائی
و چون تم قوم دهم آسو عیگین
زینی گندهاب آسوک پکانی
میر و ختم حال این قوم تبه کار
به بوز کر جان تر شتایی
و چون تم قوم گاهم آسو خور
به دیش گور زین از دوی سردا
چه بیم کذات میدین ناپاک
قهارن چو کوی قیامت سزائی
و چون تم قوم باهم آسونالان
در آن تکلیف آسوک راداره
میر و ختم حال این قوم سیه کار
آوی چو مبتلا گیمت عذاب
ترادهم قوم دویون آسو دغرم
به دیش گور زین از دوی سردا
میو کرم بدینا خوی نا حق
به دیش گور وانه شاه ذی جا
عذاب منزمگانی آسک نم موت
کرانی آه دافغان آسک داراه
میر و ختم حال این قوم سیه کار
زنانه اک و چون تهر اذین
بدینا سیه هرگز مین لارج
خداون چو کوی قیامت سزائی
بگوشت اذین آسک کمر

قیامت میلان چو کوی قیامت سزائی
سیر و کوی چشم دو دهنه زین
سحاه بدین آسوی یوانی
و چون تم که ای سلطان لولا
کران لغزین بران قوم شرابی
تهر خور چو خوکان آسک بدتر
میر و ختم حال این قوم تبه کار
مگر گندهاب آسک کران آسک
قیامت میلان چو کوی قیامت سزائی
تم بد آس منفری غایت
بدین بر تهر متن از حکم الله
دین جبریل ای سلطان لطیف
گرفتار بلا گیمت عذاب
ملاک آسک نم از گور زنه نار
میر و ختم حال این قوم تبه کار
عذاب منزم مفید تا قیامت
ژداهم قوم دویون زین سو گمراه
ملک سک به گور زین دنا
روانی آسک نسوانی جماعتها
دین جبریل ای محبوب داور
زوی خویش هرگز تهر اذین
کران یونیل پادشاهان گره
قیامت میلان چو کوی قیامت سزائی
دین مین میو بیگانه لطفان

به بوز بدنه که گنیرت شر دین
یوان بدلوی آسک دریا کوی
به دیش گور زین از دوی سردا
میو چو بدنه بدین حمز ناپاک
سین دلی خنجر شاه ابرار
معدب رعداب آسک مکر
دین جبریل ای شاه شرفناک
گوای میو در دوش دوان آسک
به دیش گور وانه بدنه سلطان
دنه کینه سحاه از حد غایت
به دیش گور زین از دوی سردا
چو کوه که میو میو در دوی
به دیش گور وانه شاه عالم
عذاب سخت کران از حکم قهار
دین جبریل ای صاحب حق
پادشاه علی جمعی در دهنه
سیر و تم که به اشکال اوصاف
سحاه لایان دان تم آسک سیه
به دیش گور زین از دوی سردا
بدینا آسک تا فرمان شوهر
دین مین که ای سلطان معراج
کمن به دست کوکن سیه کون
و چون تم تبه زمانه بیاک تهر
چو دهنه دوی غیر از دین خاوند

ده تا یک دین از زبان کس
 گشت کس نه که در بخیر و بدین
 و کجی بر نیکی ای محبوب داور
 پدک بیگانی سستین یکانی
 دین حسین کدای سلطان لطیف
 توت و دوی شوهر آسا ز دل
 خدا این چو کدی دمنو جزائی
 به زنجیر چشم دست بسته
 دین جبرئیل ای محبوب داور
 جزا کوی تن بیت جای میلین
 و چین نه پنه زاناه آس پرغم
 ز سر تراوان بامربت اکبر
 دین جبرئیلی ای سبده پاک
 ز ناپکی کران آس از جیبس
 خدا این چو کدی دمنو جزائی
 نیکم قوم دین بر سواد
 ز کز زانین اوجن کران چور
 مدونم حال این قوم سیه کار
 منافق در تفایم آس پوشیا
 شرابم قوم دین بر سر راه
 ملک گزده آهن تن یار
 مدونم حال این قوم تبه کار
 یوالمش حاجی بنو چور فرمتو
 سده قوم دین بر سواد

آوزان ترا و تر شنبلا آس
 گشت آس و ن گومت آتش
 بدین آس تاربع بشو هر
 و چین نه پنه زاناه ناره پوشاک
 شاهام گراه می آس به دنیا
 دوان گراسه تن به شوهرن زاه
 قیام ترا نام میلان چک جزائی
 به دینت گو پر زین از دوی سردا
 سوان حکم شوهر آس خوگر
 کران بیگانم دین بیت گفتار
 ملک کس به درخ آس بر دم
 به دینت گو پر زین از دوی سردا
 بدن آس نه نهایت آس و ناپاک
 شرین بند بول به ناپکی شان
 قیام ترا نام میلان چک جزائی
 آوزان آس و نونو و دوالجلال
 دوان بار و سیه لوزان از دود
 دین حسین کدای سلطان صادق
 سها به بخت عامی آس مکا
 سینه زدن محمد روح گیمت
 دوان مردم دوان بسیار
 دین حسین چه عاق الوالدین
 بدینا و رایا آزاد تو متو
 تن آس سینه گند بهر متو زنجیر

و چین نه پنه زاناه ناره سستین
 مقرر کانه صورت درخاش
 دیوان ایند البو بر در جانی
 کت از پایی تا سرکس ناپاک
 اسان بیگانم دین سست خوشدل
 بین پنه آس لاراک خت گراه
 زاناه اک چین کدوسه بسته
 مدونم حال این عورت به یکبار
 بنزیرت گزده ان میلین
 دوی چک بسته زنجیر و نار
 کله سیه تن نلس تنمت سراسر
 مدونم حال این بیت یکبار
 جنگ ست کران کراس غلس
 چهلون اه آس ناپاک روزان
 به دینت گو روان آن شهنشاه
 عذاب کس کدای صبح کالین
 به دینت گو پر زین از دوی سردا
 بدین آس یم ساری منافق
 به لوزت بدنه که نیرت شهنشاه
 انهن کورن تن ز دلانه بیت
 به دینت گو پر زین از دوی سردا
 سستیت عذابس مبتلا یم
 به دینت گو روانه شاه لطیف
 بگردن ملوک نار کس دلیکرا

عذاب اندگر زه فلاد داراه
 مدونم حال این قوم سیه کار
 دین حسین کدای محبوب داور
 مدونم حال این قوم سیه کار
 فرشتن خنر و چین سها به بر راه
 سپن اهی از بخت شاه لولاک
 غرایب چشم تنی بر نهنگن پر
 به دینت دغوب پیو پیو
 به دوی گور عدلک برای شاه
 حکم حق تعالی رود و الان
 کون تسلیم تم شامس مکر
 معلق آس و دیا بدنهایت
 نهایت موجرن شفاف ترا سو
 به دینت گو پر زین از دوی سردا
 به گوجر الحیات ای صاحب جاه
 دویم گردون دین آس و از ز
 صلوات و هم تحیت سوز به حد

ملک کس کران از حکم الله
 دین حسین کدای محبوب داور
 مدونم حال این قوم سیه کار
 مدونم حال این قوم سیه کار
 تو کشته دینس عرض تسلیم
 عجیب خلق مکاه بر نهنگن آک
 نصف تن آس نارنج ترشش
 دین حسین کدای سلطان لطیف
 مکرل ابر کوی کرمتو خد این
 کس نیت امر حق تراوان باران
 ات گو بدنه نیرت سون سلطان
 مصفا آب آسوی بغایت
 مکرل چک نهایت آس و داراه
 مدونم حال این دیا به یکبار
 کران تیزی بر آس تر زور یا
 مجلا پر زین از نور انور
 سنجو یار در زان شوق ساری

به دینت گو پر زین از دوی سردا
 بدین آس زاندر کس
 به دینت بر نه نیرت اک جهاتاه
 بجا آنک سها به تعلیم فخر یم
 عجیب ترش صورت خنر
 نصف آس نیکو شستس
 دین حسین کدای سلطان لطیف
 چو دوس ترا ده نادان معجین
 رعد خرسین پیش همی بر
 و چین اک دیا به بلوچ ماران
 ز روف شیر آه صاف تر آسو
 چو دوق پانزت پرت حق تعالی
 دین حسین کدای سلطان لطیف
 کران آس و دین چرخ منشی
 خداوند ابرج پاک آس
 شائ مصطفی محبوب یاری

نعت شریف لیل القیام بحضرت خواجه دوسرا

چاو در بار آس لادان یا شفیع المذنبین
 پانه حق جالوی تنخواص یا شفیع المذنبین
 ذت پاک خلعت لاکری لاکری
 دین حسین کدای سلطان لطیف
 جلد صبا چانی تم چه بیم الامتدا
 کی سها کافر سلمان یا شفیع المذنبین

دین حسین کدای سلطان لطیف
 چان دما مبارک کدوسه پانه بیان
 زلی لکرتج شوبان یا شفیع المذنبین
 آن ابرو و عثمان علی مرتضی
 تار کران چه شوبان یا شفیع المذنبین
 ناکر کران چه شوبان یا شفیع المذنبین

باعث اجماع علم ذریک رب
 دوقعت جملہ فرقان یا شفیع المذنبین
 چا جوی خبت اسلام یا شفیع المذنبین
 زو لوزی نه دال جهان یا شفیع المذنبین
 زنگ کدوسه کدوسه یا شفیع المذنبین
 سینه بریان یا شفیع المذنبین

کرم رسولی رسول کائنات
 پیر پیش جلیل یا شفیع المذنبین
 محشر منزه از آفتاب حار می
 تا شوم فرغان شادان یا شفیع المذنبین
 یا غفرل یا مدثره یا کاندیز جوته مبه
 کار پست یا شفیع المذنبین

تایم نور ایمان یا شفیع المذنبین
 العی جویس کرامی که جابت یا رسول
 حاجت نبر زیدمان یا شفیع المذنبین
 رو ساسی کرم جملت بدینا یی فی
 دم یا هاز شریطان یا شفیع المذنبین
 میسر سامانه بر نبر دین یی لیا

پاس کرم آل صحابین شریفین
 دقت مردن نور ایمان یا شفیع المذنبین
 لجه عرضی خون دلجی که جابت یا نبی
 زین سبب جویس المذنبین یا شفیع المذنبین
 کال بر الدین گرامن تیره اندار فنا
 آواران بهر دوان یا شفیع المذنبین

مشابه نمودن سرور دو عالم صلی الله علیه و آله و سلم کیفیت آسمان دوم

خداوند آفریده چو کرم خلاق قدرت سین موجود از تابود مایه مور رزم آسمان زمین بر و چنان گوداره با احوال اهلک سودگرت آس تخمه تر ملین سپت ت جایه ربان اکملک از ان دلت هر یک بر لجه آس پیوی تسبیح بران تم آس باری حامد الله الله الله	کرت پیدا فلک ساری قدرت ره چو کرم دی بهر وانا نادان کرم یاری بیان که حال سوز کرن طی بامان گردون اولی رویکت ردازه آس بر زمین سراشیل آس تون بهانه سندانم سبحان الله سبحان الله الحمد لله الحمد لله کلمه هکله هکله و الله	کرت از حکم کن پیدا ره ساری رقم که حال گردون کرم لسان چو کرم تودر معراج شاه لولاک دویم گردون لولین تر محبت تقل جبارت زمرادیت آس زه لجه آس ملک تابع لکونام فکر کرانیه دن بیکت لجه آس برگاه خدایه کردگار ی اک بر کلمه اکبر مکبر
در آس روح الامین نام آد بحکم انبردی شاه شرفناک اصدا و اب کرن عرض تسلیم سین داخل بگردون شاه بطی پرک از شوق دل در ذوق بچید گشت شغول در تسبیح باری تو تعلیم و جویس سلطان دین	بجمله ای آسمانک در ره کر باز به بوزت آو اسرافیل در بان پر صلات با القاب و تعظیم خوشی گبه ساکنان آسمان وصل الله علی شان محمد تمن السلاوه علیک شاهین	میر آشب کلمه جویس شاه لولاک بجمله ای بام بوزن نام سلطان تهی موزن تقلت در کرن دا تمن اظاکین عالی مکان رو عس منزک لولین توداری رسول اکرم عالم هستین دک بوسه زمینش آس میتس

منگه لواز خدا کوه نامه انعم
 به دشت گودانه آن شهنشاه
 سبحان الحنان لکمان
 مرد و تم حال این هر دو به یکبار
 پران صل علیک یا صفیا
 چو شب چانه بابت فرش شاهی
 دمی دیدار مشایز د پاک
 منگن گره معرفت از بهرامت
 متن خست سین اهی بالعام
 سنت اس سلطنت بدینایت
 لغت بنو بنو سنده اند بیانس
 سبحان الخالق العظیم
 به دشت گودان زمین از دمی سوزا
 چو قاسم نایب سنده صفا
 کران هر که چو کرمه یاده زین
 سحاه تم قاسم تعلیم کرنس
 به آسوم شوق در دل ذوق بیا
 ره و چو کرمی شیره آد آشب
 کنوز خوشتن با جمله سراز
 متن خست سین اهی بالعام
 سین طی آسمان دوس تمام
 صلوات بر محمد و آل محمد

منگن با ریح تامت ندا گو
 پران تسبیح دلوین شمس جورا
 پر زمین از جبرئیل نیک کردا
 می گه حضرت عیسی و عیسی
 عطا کرنی نه ذاتن لیل معراج
 مبارک چو نه ای سلطان لولاک
 رجهن ملکوت ساری جان تعلیم
 رسول اکرم آسین کرم نام
 عجب اک کرم لولین سب راه
 سنت سار که آسین ت دهان
 پیوی تسبیح هر دم سوزی باری
 و سبحان الله استغفر الله
 دین حسین پیوی گو کافل رزق
 مظهر اکبر جمعی داتادان
 رسول اکرم تسلیم کرنس
 سین آس خوش بشارت گرامی
 بحمد الله گودان آشب
 خزان ساری موزری ه البواب
 به بوزت سردن آسین کرم نام
 بناب شاه دین سلطان ابرار
 خدادند ابروج پاک احمد
 شای مصطفی محبوب باری

لغت شریف بطریق التیاج بن خیر الوری

دل شد انگار یار رسول الله	بهر دیدار یار رسول الله	بے شک ریب کلمه لولاک
چو میزداد یار رسول الله	از حرکت ده تاج سلطان فی	بے طلاکار یار رسول الله
در مدثر قبا عیاسین	همچو گلزار یار رسول الله	روئی تو دلفی دلش است
نور خا یار رسول الله	چشم باز پیش او تر گس	شد نگو یار رسول الله
وصف موی تو سوره داللیل	زلف خنداره یار رسول الله	سوره شرح از ش حدیث
گفت ستار یار رسول الله	شد عطار تو سوره کو خر	نزد عطار یار رسول الله
یعنی بویگردن و عثمان	شربت یار رسول الله	نور عین حضرت حسنین
هر دو سوار یار رسول الله	وزنرمل رودای تو را فی	چو یار تو یار رسول الله
از فراق تو گشت سینه کباب	دیده یار رسول الله	بهر حضرت اینجسته خصال
و جگر از نار یار رسول الله	متلا گشته ایم در عصیان	ابرو خوار یار رسول الله
آوق دم دسر بگر گناه	تو نگه یار رسول الله	بودرت ناله باز سوزنم
شام و آبکار یار رسول الله	نور ایمان بوقت نزع روان	ده سیکار یار رسول الله
شریت کلمه شریف چنان	آز کار یار رسول الله	دو بخشش بر پایه عرش
ده مابار یار رسول الله	بودرت آدم بعجز و نیت از	بکیس یار یار رسول الله
قلم عضو برگناه مرا	کشتن بیکسار یار رسول الله	نظراه که بحال بدرالدین

مشاهده نمودن سرور عالم کیفیت آسمان سوم

خداوند از چو کثاف اسرار	مهرت که منکشف معراج سرکار	چو کسوت در معارج حال معراج
بهر اندر ایل قال معراج	به چو شاهین بیان تو که کامی	توسیق خداوند الهی
کردی یله طعن گردون دم	چنین گردون در پیشین سوم	چنین گردون سوم آواز از
جستی و معنی تر متور را	گفت در داده از اوقات حضرت	منور تر نور شمس خاوند
فضل منتوک کت آس کل	بلورج ربان آن در داده افضل	زده لجه آس کل تابع زخمان
یو پی پاهین بهر یک زیر فرمان	کران آس عبادت استاده	پران آس بی بی تسبیح زیاده
سبحان العلی الوهاب	سبحان الھتاج العظیم	سبحان الجبیلین دعا

کوک و از نامت جبرئیل	مژدر دانه جلدی اسیر چرخ پاران	چو شب لیل معراج محمد
مهرچشم همراه آن سلطان محمد	بسیز شهرت ز اول لب قبل آس	سماوات زمین منزل آس
بلون بام بوزن نام سرور	بجملگی دلاران داتو بر د را	مژدر تم نقل خود در کرن د ا
سین حار به پیش شاه بطمی	کون تاده دوزن عرق تسلیم	تا کنس سحاه از دوی تعظیم
پران نام خدا در آسان زای	کون مدر حاکوت بر پائی	تو بر شوقه سان صلوات جید
فضلوا اهل ایمان محمد	ملایک اس اندر سجده بیت	بسجده ز امر حق مشغول گیمت
دین حسن بهر حدس منز دیشاق	بسجده تا قیامت جمیعین باق	پران در سجده ساری امر زیدان
بهوئی تسبیح در تحمید سبحان	سبحان الخالق العظیم الذی	لا اله الا الله
سبحان العلی علی سبحان	الله العظیم العظیم	کرک تسلیم نامت پادشاهین
رسول اکرم عالم پناهن	جواب شاه دین از سر کرک پور	سبحان العظیم لاک اس امور
و لوی آنحضرت روح الامیس	مکلی سجده پیوند ذات کریم	منگین یاز حق تمام آذ فرمان
سجودن هند بنام شاه ثامن	سین ارکان نمازین هند بسجده	بلایک مومن کو جمعی یه خرده
تبت گرد و نه پیرت شاه ذبیح	و چش خضاه تو رخ زن سوماه	بکرسی بر شسته آسوزن خور
تس عامه لورک آس بر سر	باس بر در بر خوب آسوس	سحاه صلوات پر لورک لوبکوس
حسین نازنین در جبین آسوس	بقرق ات حق اراه قرین سو	به دشت گو پر زین زدی در ا
مدنم حال این مرد نکو کار	دین حسن که ای محبوب داو	بهوئی که حضرت یوسف پیغمبر
رشد فقه جود در قرآن فصل	با حسن فقه جوی ناشم قبل	چو مفرک پادشاهین ابریقوت
پران بر دم بی تسبیح مرغوب	سبحان اکا کو کرم سبحان	الحلیل الجلال سبحان انور الو
لین کشد حق هو تسبیح العظیم	به بوزن سرورن تسلیم کرنس	برادر زانقی تعظیم رجھوس
بجملگی تو بهر استقبال سرور	مکنعانی آن یوسف پیغمبر	رشن در جباب شاه ابرار
کرن صل علیکس پور تحرار	رشن دست مبارک شوقه سینتن	رسول اکرمس تم دود سینتن
کوک با تم کلمه بی بسیار	کران گے پاندانی راز اطهار	کران استاده رسی ذکر مولی
هتین خست سین ابی بالغام	و چمن غمان یوسف جمع یکجا	به بوزن سرورن آسین کر تام
از انجاد او سلطان پیغمبر		بر اس پلس جبرئیل کر پرا

و چون بر تخت زرد او د مهر پیش بروج پان کشته ز براس الوهاب سبجان	ببر تاج مرصع دت سوسود سبجان خالق التود مشدید العفایه	لباس نه او ترس ببر اسو سبجان لتوایه کرم مت سلاطه پادشاهن	خداوند ابروج پاک احمد مویا زه پرد استاد ساری یا شفیع الوری برای خدا
کرم علیک قوت کجکاهن خدا از فضل احسان بگری پیش پای من رخصت باقم	کران د او دگو وصف شریفین است بخشنه ای شاه لطیف تنت گو زنده نیرت سالتو سلطان	یه بوزن سرفورن آمین کریم و چون تسبیح پان حضرت سلیمان سبجان من المیده بکرم مؤمن	ناز حیرن مه زالوم سینه باقم مه لقا برائے خدا چوس گت مبتلا برنج و الم
سبجان الملك الملك کرم سلیم شهن کره عظیم عجب اک ملک و یون جلالک	سبجان القاهر الجبار شاهین بجا از دوی حکوم سرت کس ترس بید زیاده	تیت گو زنده نیرت شاه لولاک بیه اسن ترس راه کتاده پرک اسوس قفل کرم خداین	قص حیا تنه برائے خدا چوس نانی بیدیه گریان دس زه دادن دوا برای خدا
جسم اسوس بی چه در شانی تمن کاجی آسوی موژه را دن کر اول شانی ذات باری	باین غفلت باین شوکت باین جاه پران توبه پته درده زار زاری دین سلطان مایل شهنشاه	سین هضر پیش شاه ذی جاه کرم بیه عرض تسلیما بے حد میر جانی زو یکک سوم نمنا	الهی بهر سلطان پیوسته یه چو پیغمبر آخر زمان بیان کردانه دانه در کماهی
از اینجا گو روانه سید پاک کج سید پاک شاه اسود آمد بامردان حق از گز قولا د	و چون کت گزده قولا د اسوس تمن لایان کران اسن لہ قریاد دین جبریلن ای محبوب داور	تشد قداسو اندر طول داراه عجاس پ اکس ایشا داسوس یه دلیشت گو پر زین از دوی دوا	بگردون چهارم دوا جلالک رلوک چھوی غافلن کرم پیدا چو برمت زمر دلولوی ترا
قهارن چوس سید شوره سپرده سهاه چھوی علم کرم تو بر زبان سودریا اسود دوا راه نهایت	یه قوم بے حد و قلب مرده یه دلیشت گو روانه شاه لطیف سیر ز چھو نوک از حد غایت	یه دلیشت گو پر زین از دوی دوا نیکو چھوی تا و نامی جبریل سین لوانان لوح بر پای کیم	بر آن در اسوس سایل زبان یه تی پات اکس سی پن خاص عبادت اس استاد کرانی
مردنم هم این دریا شہ کیم خدا این قوم لوح پان کاشن چو دست چو ران کیم کیم	دین جبریلن ای محبوب قیوم ازین دیر بای خون یک قطره دین ای دریا ده تر سلطان لطیف	پرن نام خدا تم حسنا الله چهارم آسمان و پستند معظم بیه کشف لک جی بجماله پور	کران تسلیم شمس تم بزاری کران تسلیم شمس تم بزاری کران تسلیم شمس تم بزاری

شرف بطریق التجا بجماله الی	ملوت و جنت سوز بے حد شرف مصطفیٰ محبوب باری ای شهنشاه ملک اودانی	جلوه خدما برائے خدا رحمته للعالمین چو چالوی ناو یا بخی شفیع برائے خدا	خداوند ابروج پاک احمد مویا زه پرد استاد ساری یا شفیع الوری برای خدا
در دلم اشتیاق دیدارت د صلیب شربتاه برای خدا روز و شب چھو ان به آزاری	در دلم اشتیاق دیدارت د صلیب شربتاه برای خدا روز و شب چھو ان به آزاری	از مہ کرم تره برائے خدا بر در خویش لے کرم پرور بوزن کا خدا برائے خدا	ناز حیرن مه زالوم سینه باقم مه لقا برائے خدا چوس گت مبتلا برنج و الم
از کس عا برائے خدا موزر از آسمان چارمین بر بگردون چهارم دین تپا من	از کس عا برائے خدا موزر از آسمان چارمین بر بگردون چهارم دین تپا من	کسین بنوا چو بے سامان مشاهده نمودن سرور عالم کیفیت آسمان چهارم	دس زه دادن دوا برای خدا الهی بهر سلطان پیوسته یه چو پیغمبر آخر زمان
چو کجک سوز در معارج شاه لولاک زنگو عقل از اندازہ زیاده ونان بعضی تمکد روازه از زر	چو کجک سوز در معارج شاه لولاک زنگو عقل از اندازہ زیاده ونان بعضی تمکد روازه از زر	گت دروازه و چھو منصف کرت قفل از دوا سوت پست همیشه روزه ون از حکم زدن	بیان کردانه دانه در کماهی بگردون چهارم دوا جلالک رلوک چھوی غافلن کرم پیدا
لکھت کلمه سونکت نقش کرم لکھت کلمه سونکت نقش کرم لکھت کلمه سونکت نقش کرم	لکھت کلمه سونکت نقش کرم لکھت کلمه سونکت نقش کرم لکھت کلمه سونکت نقش کرم	لکھت کلمه سونکت نقش کرم لکھت کلمه سونکت نقش کرم لکھت کلمه سونکت نقش کرم	چو برمت زمر دلولوی ترا بر آن در اسوس سایل زبان یه تی پات اکس سی پن خاص
میت خالو الی الظلمات والهت سبجان التوفیع محمد سید علی نسب آو	میت خالو الی الظلمات والهت سبجان التوفیع محمد سید علی نسب آو	میت خالو الی الظلمات والهت سبجان التوفیع محمد سید علی نسب آو	کران تسلیم شمس تم بزاری کران تسلیم شمس تم بزاری کران تسلیم شمس تم بزاری

نهایت شوق آسم ذوق بیا بتن خست سبب ای باقام پرک خست جمیع خصله کبیا بجا آو ک سطا تعلیم و کرم سبحان هادی الیوس محمد ماصین تسلیم کون رکن در جباب شاه بطحا عطا کنی کریم قرب دیدار ذه کر تک خاص بنوی لود فونی کن کانه نه هیو پیدا علم خواب نه کت هادی لغایت نگن کوه ذوالسای غوا ممت بتن ای سبب خست باقام و چین قعدس اندر سبب نردن تی آنه دن روح الامیت نگن یاق حق نامت ندا گو و چین تبه اسید خاتون برده و چین یه ام موسی ام عیسی کران گیه مر جاتن بن یاس تختیست بهت باشان شوکت هر یک گوشه ست لجه پادختس مگرد اگر دکان تخت خسته معنیه متور تم دیاده لباس از لباس سبزه شادی	بجمل الله بنیوم از چا نو دیدار پرن نام خدا در آسمان تراو درک صل علیه آله کسبیه و چین تبه حضرت موسی بران سو یستشاه سبحان برادر زانتهن تعلیم رجونس کران گوشه کوه اراه موسی نردن ذه بر خور دار چو کاشی ابرار ذه کر تک مالک ارض و سموات چو کر کانه نهش تود لیل آدم خدا نونی همیشه شاد و خورسند یه بوزت سرورن آیین کر نام فرشتن نرساده اس بر اراه سوقده اسوخوش سلطان دین بهند قعد میاشت بهر امنت تخت گوشه نه نه نیرت شاه دیجا سه مومنه آسینک صاحب دین ره نه فیه آیه استقبال اس هناک دینه نامت اکملک اک بر ابر چار گوشه استختس زمر وارید دا یا قوت احمر جماعه اک چین کن ایستاده حسین مجین تبه مشکو تم پران سبج هر دم سوی باری

کهور کن ایستاده اک جماعه سحاه تم کهوره دن آسین همناک اگر چه باغی آدم هنر شکل نظر ترادن تن کن جبه طاعت و چین جسم ملک از چشمه با پر سحاه به از زمر و وزر بر جد تولن از لوح چشمه آسونه زاه نهایت برگت به اس نه یاده یه اک طشت در پیش فرشته و چین الحجه ملکن کن بایمن سینک مال دشت شاه لولاک سین سلطان بن مخرون و نگین سینک اس سناه تبدیل حاس محمد ماصین جان جهان یه دشت گوشه زمین از دمی سردا چو ملک الموت عزرا ایل مهر لوان چو ملک مله کم دل بند فرزند درد و دشتن تها مومن تبه بحرن زمر ذی جان از حکم آسای چو کرم در ازل بقیل قاله بجذ به جبریلین کوسه آواز امام المیرسلین پس سار محتاج یه بوزت سج نظر نه نام ملکن به پیش پادشاه دین ایمان	و چین بدخوی تبه شکل داراه پران سبج و میهن شام و بکار مرت گزده با یکدم صاحب عقل و چین گو حضرت سلطان بطحا زور چشم چشمش سو پر تر و چین دست تن حج و درخان و چین کر از چشمه گاه و بیگاه شمار برگ ایل غیر حق کا هه به رعیت از ان چیره گرفته گهی آسوی مان از دست چیره امام انبیا شاه شرفناک فاده لرزه بر اندام پاکش معارج جمعی گواه قیل قالس بگوای بدالدین حال ترا حیست و چین ایل ملک کرم تبه اظهرا جدائی یس کران بایست بایس زمرت ساریانه که خوش میوند به کس رخ جان که زامرا اند کدت نیه جان گزمن بجان خوشی یه دتقی در اوج اریسل سرور نظر کو کن تبه جمعی ای صاحب از شفیع المذنبین محبوب دادر و چین ختم الرسل استاده بران کران اول با اتم عرض تسلیم	بیه پوشاک تبه تناک چالاک دانه نر تهن آسوی هران نادر سوائ شاه دین کران سوطاقت تس ملکن چین ساری سراپا بیه پر اس نس هیو دبه عد و چانی آسوت کن زامر نردن کلاه اک در دوا سوس ستاده نمیدند کسے والد بالله گهی آسوی دان آن چیر حسن قیح الوخفی کن دن بشیر هر کس غلبه کر بر سید دین بدین نردند رخا پاکش ات که یوسف شاه و دجهان به پیش کن ملک قیل ترا حیست و چین سین کدای محبوب دادر زمرنه از حکم حق مایه تها مس کران بران چو شهرن تبه کارمن بوجودات عالم ای شهنشاه خدایان کا درگ میسی حواله روانه گو بعنه راسل مهر محمد صاحب معراج سرتاج دیه و چو هم رسول نیک منظر بجمله فی تبه ز کرسی اولار ان استاده و دست بسته تعلیم

سپاه خوش گوگرد شادی نهایت	تخت گلدان گنجایمت	دن شامین پس خاطر تو	دین سرورن با جده نکور
پس دلهای امنت از بر تو	دشمن شاه خورشید کوهس	بزدان نه خد خورشید کوهس	دین سرورن با جده نکور
پس بکشد سرورن دلایلین کر	گلدان کوهس با جده کوهس	نولن کن جاده کوهس	دین سرورن با جده نکور
تووان کن شایه جاده کوهس	دشمن دشتی نهر حقیقت	دشمن دشتی نهر حقیقت	دین سرورن با جده نکور
جناب قایلین دین سرور	دشمن دشتی نهر حقیقت	دشمن دشتی نهر حقیقت	دین سرورن با جده نکور
کافک کوهس دشتی نهر حقیقت	دشمن دشتی نهر حقیقت	دشمن دشتی نهر حقیقت	دین سرورن با جده نکور
بکشم حق گزانی نهر حقیقت	دشمن دشتی نهر حقیقت	دشمن دشتی نهر حقیقت	دین سرورن با جده نکور
کوشش جوی پان یکبار گرش	دشمن دشتی نهر حقیقت	دشمن دشتی نهر حقیقت	دین سرورن با جده نکور
پس جیم لوح اجل احیائی نهند	دشمن دشتی نهر حقیقت	دشمن دشتی نهر حقیقت	دین سرورن با جده نکور
عمریاری تداقم با بقسم	دشمن دشتی نهر حقیقت	دشمن دشتی نهر حقیقت	دین سرورن با جده نکور
ز تختی نام مستحق جویس ز ثانی	دشمن دشتی نهر حقیقت	دشمن دشتی نهر حقیقت	دین سرورن با جده نکور
مصحفا و کجه کله کله از مزین	دشمن دشتی نهر حقیقت	دشمن دشتی نهر حقیقت	دین سرورن با جده نکور
یستند جان جیم دیان دزدان	دشمن دشتی نهر حقیقت	دشمن دشتی نهر حقیقت	دین سرورن با جده نکور
مسلمان بندوی ای شاه ابرار	دشمن دشتی نهر حقیقت	دشمن دشتی نهر حقیقت	دین سرورن با جده نکور
چهریم ادرج کفاران اشرار	دشمن دشتی نهر حقیقت	دشمن دشتی نهر حقیقت	دین سرورن با جده نکور
بزرگ و اتنادان امر داد	دشمن دشتی نهر حقیقت	دشمن دشتی نهر حقیقت	دین سرورن با جده نکور
تبی پاشین یا خیر تام زردان	دشمن دشتی نهر حقیقت	دشمن دشتی نهر حقیقت	دین سرورن با جده نکور
ملایک و اتنادان زامر جبار	دشمن دشتی نهر حقیقت	دشمن دشتی نهر حقیقت	دین سرورن با جده نکور
ز عهد حقرت آدم بر ابر	دشمن دشتی نهر حقیقت	دشمن دشتی نهر حقیقت	دین سرورن با جده نکور
بجدا شد و جیم دیدار شب	دشمن دشتی نهر حقیقت	دشمن دشتی نهر حقیقت	دین سرورن با جده نکور
به بوزن حقرت دشت گزفته	دشمن دشتی نهر حقیقت	دشمن دشتی نهر حقیقت	دین سرورن با جده نکور
بگفت من زده اول قدر زانک	دشمن دشتی نهر حقیقت	دشمن دشتی نهر حقیقت	دین سرورن با جده نکور
چو کالی وقت فیه از حکم تو سر	دشمن دشتی نهر حقیقت	دشمن دشتی نهر حقیقت	دین سرورن با جده نکور
از اعدا جیم اول شاه شاهان	دشمن دشتی نهر حقیقت	دشمن دشتی نهر حقیقت	دین سرورن با جده نکور

دین سرورن با جده نکور	به عاجز امتی من ترک آزار	کر کن گزده وقت نهر حقیقت
دین سرورن با جده نکور	فرشته موتی کر عرض نامت	شفیع المذنبین با ندامت
دین سرورن با جده نکور	کران جیمی در شفقت صاحب دوا	تبی پاشین کران اراحت
دین سرورن با جده نکور	تیر بوزن خوش معین سلطان اولاد	پران الحمد لله در ادجالاک
دین سرورن با جده نکور	سین راهی ادا بخایا کر گمت	هنا کن دهنه نیرت آدود یا
دین سرورن با جده نکور	مشاف آب آسوس بر مصفا	لغات سرور اعلی دوشاهی
دین سرورن با جده نکور	دوده خورده من تر از حد غایت	اگر بکفره زبان دریا بیفتد
دین سرورن با جده نکور	پیش گزین من از دوی سودا	میرد تم نام این سیاره ای یاد
دین سرورن با جده نکور	چو کمال الشیخ میگوی ناد شهر	برت نام خدا نصر حق الله
دین سرورن با جده نکور	دشمن تیر بر کنش بیت معور	معی بر دین نور علی نور
دین سرورن با جده نکور	بسته منتهی شامین جیم پور	اصح جوی کنی آن بیت مکرم
دین سرورن با جده نکور	سوفایه پاک ادیکانه با قوت	نهایت سرخ تر برنگ نهوت
دین سرورن با جده نکور	ملون جیم تیر از رنگ احضر	چو دشت معشیت تیر نهایت
دین سرورن با جده نکور	بکمال الشیخ میگوی یاره بل جوی	شانی جیمی گواه جیمین اصح جوی
دین سرورن با جده نکور	بیکدم شد محیط قدرت الله	تمکون تر زرد زمین مطلقا
دین سرورن با جده نکور	هنا که یم خاک اس بریا	شهادت پانزده همه در جیمی اه
دین سرورن با جده نکور	زیاقت زبر جیم بد دور	اند قدر طیر ساه تیر اوزان
دین سرورن با جده نکور	بده بخالده در سر قندیلی	بطول عرض آن بقال قیل
دین سرورن با جده نکور	گهانی آسوس نهر ششان	خدا این قیل ملکوت کرمت
دین سرورن با جده نکور	کرم تیر معظم در سادات	ز اوار الکی بر زبرکات
دین سرورن با جده نکور	ز بحر الشیخ آداب طهارت	بجاکانت کران جیمی کلری
دین سرورن با جده نکور	طوفس مزینان تبیح مولی	پران بیک یا الله الله
دین سرورن با جده نکور	درین سجده بکرم حق تعالی	منار جیم ساری با جماعت
دین سرورن با جده نکور	جناب جبرئیل در کوا جاس	چهر جیم بنور سید تین بر اس

تبت دجوسردن برکشی زر	سبحان من لا یصف الواصفون عظیمت و منتهای سبحان من له الوقاب و دلالت له الصعاب	سوا بریم و اسماعیل سرور
رسول اکرم تسلیم کرنک	تقدیر و سباه عظیم جودنک	وزان پس تو خلیل اند مولی
رشن در بر جباب شاه بطحا	لکوس بی نینای فرزند اعظم	ژده کرنک ذات پاکن بر مکریم
خلیبه رده مادی از نه دید آ	دینی مش شرافت مای بسیا	مکن گزده ذات پاکن عفو هست
نشین نرزه چوک غنوار است	لکسان بعضی خلیلن کرمات	بهنم تخرج با سلطان ذات
بینش و نیش از نصرت با نعم	سبحان الله العظیم العظیم	سین ای سول نیک فرجام
مکذ بین قیامش منزه داری	سبحان الله لکرم الکرم	گمت مشغول در تسبیح باری
تبت گو بر و نه نیرت شاه لولاک	و همین ملکه عظیم بخت جالاک	نهایت استون تو زیوت داراه
پران هر دم سو او الحمد لله	رسول اکرم تسلیم کرنش	فرشتن داراه عظیم رهچوش
دو چرخ من زنند ملائیک	بحکم حق تهن کت گزده ایک	طویل القه مجسم اس دایاه
کو من لقمه کونینس یک جا	و چین سی پران آری بزاری	بهی تسبیح هر دم سوئی باری
سبحان الواحد الاحد	سبحان الصمد الغفار	سبحان الذی لم یکن
و لم یولد و لم یکن	لکم کفوا احدا	لینس یولده و کاه و لور
جانش کس بی زاد و لاد آدم	کران ریمناه آسک بهردم	یو دینت پر به جابن جبرئیل
میر کرد نفه بندس ارد گرس	دین حسین کرای سلطان بطحا	چه شرک است در دور دنیا
یو چو بی شرک اومتولا شریک	چه منکر است جانش طریس	سباه بدر چو پیش ذات الله
شرک کن خدا سلی شهنشاه	چو مسکن مشرکین هند در دوزخ	بلاک مشرکین کهن بار دوزخ
خداوند از شرک علی رچه	خداوند از شرک خفی رچه	ز کفر و بدعت و الحاد رچیتیم
ز کردن و بغض و کینه و چیتیم	یو دینت گور دانه شاه بطحا	هناک و نه دین و نه ناره دریا
سباه داران لیک راک ترا دین	سبحان الذی خلق الکوار	دو چرخ من زنند ملائیک
بشیرت تملک ایستاده	بقیه جلاله جل جلاله	پران تسبیح زندان تم زیاده
مهاجرا و چین گوشه لولاک		دژن کرم نفکر و عقل داوراک

دینت گو پر ز من از دمی سوا	مردنم تنم این در یابی بر ناره	دین حسین یو گوجر الصواعق
یاد دین از من ری منافق	چهره یله بارش یوان از حکم زندان	بدینا تر چمخته د و به موج ماران
دندنگرای چه آ و از دریا	چه یو ترش غله از ناره دریا	ای دریا ده تر سلطان بطحا
بر توش کیمت الحمد لله	ات کو ختم فلک خمینس	مبارک مر حیا سلطان دین
وزان پس چهیم شیم گونش	محمد صحن عالم بیتا من	خداوند درج ماک احمد
صلوة و سیم تحت سون حد	سمو یارو ری یو صلوات ساری	بروج مصطفی محبوب باری
ای تو شنی مصلحت بطحا	لغت شرفی خوا بونین	تافتی در جهان نور هدای
لمعه نامت از عکوس رخت	خمس تا ابد بصیر عسلا	یافت خورشید نصرت بیضا
یافت مغرب شمس اولیان	لن توانی خطاب بر موسی	احرام لقه رانی شانت
آن کتابیکدی زندان است	لفظ یا لفظ مدح اناه است	شد کلمه خدا ازان صغفا
قال تلک لکوس فضلنا	طارطاه و سوره ماسین	زان تقبل تو افضل لفضلنا
هل اتی مایه ز لطف لطیف	گشت نازل نحق بی تشریف	بر کمال توان دلیل مبین
قدری الله ای حبیب خدا	در به رحم لکن الدین حافی	ما دمیت از دینیت زاعدا
مشاهده نمودن سرور عالم	کیفیت اسمان ششم	حیت یکفیه منک یاکاف
خداوند زده حاکم بهر حکم	کردم آسان مرا از گردون ششم	ز معراج جناب سید دین
خفیت بودنی بینک دین	روایت چهی کران از ابن عباس	چو خداون رسول پاک انفا
شیم گردون چها ز بیکانه در	بغایت بد سباه ز الوار حق پر	نمکود از ده دین و بهم از بر حد
مکمل از جوامع بی حد	بران در اسود و یائل در بان	شبه چهی ملک کن بر فرمان
ازان هر یک بهر یکشش لک	سبحان من لیج الکعالم	ملک تاج ک در فرمان هر یک
پران تسبیح استاده بزاری	فصل دیها الشیخ من	بهی تسبیح هر دم سوئی باری
من امیها سبحان من	له الدیدان فی صنفها	وصفها و ذکرها
محمد صحن تسلیم کرنش	سباه تم صحن عظیم جوش	شاکر کس ای سلطان دیجا
مرد دل شوق اسوم ذوق دار	بجمله کرم دیدار ذات	خداوند زده بر صلوات و رحمت

مطلقات جزت فیروزه جو هر اذان هر یک بر یک مرتبه تک سبحان الذی بسط السموات الارض فوشها سبحان الموی الجبال فیها	سبحان الذی تسلیم کرنش سین داخل گردون شاه بطحا خوشی گیه آسان بقتیس مکذ یمن قاس نر زواری سبحان مکی یصف الوصفون	تبت گو بر منظر ت سوزد زای پاهند سر تاثر یا پران دین بیا تبسج ساری تبت گو بر منظر ت سید پاک سند تصویر دیوین یز عجایب شیت سانه ان اس بر برابر منت لجه استی های نور دوان رتو رت غوطه ده دت فکامی بان افطار الزا گرد اگر دبحر النور ساری سبحانک مستیدی ما ارحم یہ دینت گورده شاه لولاک یکه ذان انیم چون کر گس از روی انسان میگفت
بر آن دروازه روحانی در بان ملک تابع من اسی بلا شک یہ تبسج بر من سوی باری الذی اطلع الکواکب وهو السميع العليم	فعل مؤثره دن عبده فی کر کن منور حصار نور پاکش کران گے مرجا سلطان دینس متبنا لباس سب ساری فلا یطهر علی عینیه احدا	طویل القدر جسم اس داراه کران تسلیم گشت اس بیکار سبحان المحتجب بر جمال سبحان المصونی الاحرام عجب اسوداره یز غرایب شیت سانه اس بر ت هاش مؤثره معطر بر مغنبر سین غوطه قطره از تن او سبحانک ما اعظم شانک سیدی ما اعلى مکانک بخلفک ارحم علیک
بر آن کس چمن تهر دور بر آن تبسج اسی بنویس کرک میگفت سبحان من یسبح	بر آن کس چمن تهر دور بر آن تبسج اسی بنویس کرک میگفت سبحان من یسبح	بر آن کس چمن تهر دور بر آن تبسج اسی بنویس کرک میگفت سبحان من یسبح

سبحان من یزق السباع سبحان من یسبح لک الطیر یہ دینت گورده شاه دینجا چمن منور بر عرش علا سو یہ دینت گورده شاه دینجا چمن منور بر عرش علا سو وچمن اسوی بران من برای	سبحان من یزق السباع سبحان من یسبح لک الطیر یہ دینت گورده شاه دینجا چمن منور بر عرش علا سو یہ دینت گورده شاه دینجا چمن منور بر عرش علا سو وچمن اسوی بران من برای	سبحان من یزق السباع سبحان من یسبح لک الطیر یہ دینت گورده شاه دینجا چمن منور بر عرش علا سو یہ دینت گورده شاه دینجا چمن منور بر عرش علا سو وچمن اسوی بران من برای
سبحان من یزق السباع سبحان من یسبح لک الطیر یہ دینت گورده شاه دینجا چمن منور بر عرش علا سو یہ دینت گورده شاه دینجا چمن منور بر عرش علا سو وچمن اسوی بران من برای	سبحان من یزق السباع سبحان من یسبح لک الطیر یہ دینت گورده شاه دینجا چمن منور بر عرش علا سو یہ دینت گورده شاه دینجا چمن منور بر عرش علا سو وچمن اسوی بران من برای	سبحان من یزق السباع سبحان من یسبح لک الطیر یہ دینت گورده شاه دینجا چمن منور بر عرش علا سو یہ دینت گورده شاه دینجا چمن منور بر عرش علا سو وچمن اسوی بران من برای
سبحان من یزق السباع سبحان من یسبح لک الطیر یہ دینت گورده شاه دینجا چمن منور بر عرش علا سو یہ دینت گورده شاه دینجا چمن منور بر عرش علا سو وچمن اسوی بران من برای	سبحان من یزق السباع سبحان من یسبح لک الطیر یہ دینت گورده شاه دینجا چمن منور بر عرش علا سو یہ دینت گورده شاه دینجا چمن منور بر عرش علا سو وچمن اسوی بران من برای	سبحان من یزق السباع سبحان من یسبح لک الطیر یہ دینت گورده شاه دینجا چمن منور بر عرش علا سو یہ دینت گورده شاه دینجا چمن منور بر عرش علا سو وچمن اسوی بران من برای

پیش آن حجاب گوناگون از ملا علی تارده المنتهی و عجایب تارده

از آن پس و چون احوال بسیار میان پاره پاره شد و نه پیش تن مندی کون از مراد در سنت ساجده طبعی و چمن تمام اوان پاره ده از قسم سیاهی پران الحمد لله کلاه بران چاد میان پاره پاره شد و نه پیش سجده و اقامت شاه بطحا چه چاه و در چو برابر برگ چمن چو گوش نیل یکسر و چمن گز مکی تمت از داری پران صل علی احمد لیت ای سجده اسوشق ای سلطان فیجی بدیدارت بر دنا چاد و مشب سجده الله منبوا از غون داور او زبان چمنه و الیه از غون پران دالی و چمن بیه برگ سیاه برابر شتیه و در میان آسو ینه آس پیده کوثر حلقه آه بکری بر نشانه شاه احمد و چمن تاندا نای سی جویس لکنت قناری موی کور نشی یه قرآن معظم آسو لکونمت	دجانی گو سوشا هشت ابرار کرک طی پاره نازک زنون الله سنت ساجده و نه پیش کی از زر کون طی پاره طبعی یکدم سنت ساجده برف آس مدکاهی سنت ساجده و نه لورک تر منور چه پاره پاره ای ساجده چو آگاه در خاه اک و چمن تر پاره باله کاک و چمن چو فردان سوز بهر برگ بهت یک یک فرشته پران سکی می کلمات ساری کون کی عرض ختم المرسلین طافا توک ای دالند باله الله ز پیش خلق آدم آس پراران سجده منتهی دیدار انور و چمن تاندا نازک لکنت ساجده بهر برگ طهارت انبار انبار در آن اتنا کریم بهر سوز تنه آسویه تنه بیه بهت کاهنه رسول الله و نه پاره سوز عجب کی طافا پاره اطلال لکنت انجیل پاره ساس کرسی سوز ساس کرسی شبت کرم پران انجیل تانده ساس رت	دبورک کس تر ساجده ساقاری ملک اکس تر ساجده بفرمان چو لکنت با و لور لفظ محفوظ کون ساجده ختم المرسلین تنه چمن ساجده پاره دگانه کرت نیت ساجده آن یگانه کردی ملکوتی قائم اقامت فرشتگان بجا صلوات سجد و چمن عجب به ما از قدرت الله مهر کون حالین بحرن اظها گزنمان اک ساجده ملک بعداد زه دریا چمن نین بحرن لانی و چمن آبه چمن شرباب اعلی زه و تنم ای رفیق نیک فرجام بشارت در قرآن بر چمن متن مسلمان زه چاد کجام بربر اکس پرنان چمن سحر رحمت چمن نین می کون ز امر باری جما نجاه اک و چمن لور داراه دس روح الامین ای نکو کار چه تانده به چمن کرم نکر پانی گو سیه باه الحمد لله و چمن نفاذ سراسر کس کبر لغت اس غنوی اندر بایش	پران آس و ساس از امر باری لکنت اندر معراج اهل فطرت دیان اک ساجده گولج محفوظ چو میانی آشیان شاه بطحا جوار سکن سوسنی گچا نه ملکیم آس قناری کتبان امام المتقین کرامت پران گو احمد مرسل در انجا بهر سده جاری سحر جواره دس حسین که ای سلطان بطحا پران اندر فزات جلد بعداد از آن پس چمن نین باری اکبر سجده از غل اعلی داشی دس روح الامین کای پیسیر زاعطین کون چمن مترین دکون ز جوی جواره چمن روانی بلا شکت زه جاری تاقامت تنه پانین محلیت بی بسیار تنه زخار لورانی گمان کیه بدینا زمین جماعت بد خطا گوا توی پاره چمن اذار خشار و چمن لکاه پیران که اک عجایب سنت ساجده آن آس بهر سر سنت ساجده تانده لکنت سنت ساجده تانده لکنت	کون قناری قرآن آسان و چمن رسده کتین سز قناری از آن پس سز سز و دینس سجده منتهی ای صاحب جاده رسول کرم بهر دگانه تو که اقتدار در خلف سلطان سین فارغ نمازی نش محمد تنه حضرت باری تعالی بهر سز از جریلن نیک کرد زه دریا چمن نین سوسنی تیا دس دریا چمن سوسنی پوانی مصفا و مشفا سز معطر دس سز سز میز یاد کوی تام بهر گور بانی اتور حوض کون زه چمن لکنت میران د کون رور در جنان جاری گز نانی دس سز سز سز جوی جاری دجانی گو سوشا هشت ابرار دس حسین سز کوهال اظها دس توبه بهت سز دایم یه لوز خوش سز سلطان سجا ز سز تا عجب به غزایب سنت ساجده آن آس بهر سر کس سز سز معلوم پاره لکنت

دبورک کس تر ساجده ساقاری
ملک اکس تر ساجده بفرمان
چو لکنت با و لور لفظ محفوظ
کون ساجده ختم المرسلین
تنه چمن ساجده پاره دگانه
کرت نیت ساجده آن یگانه
کردی ملکوتی قائم اقامت
فرشتگان بجا صلوات سجد
و چمن عجب به ما از قدرت الله
مهر کون حالین بحرن اظها
گزنمان اک ساجده ملک بعداد
زه دریا چمن نین بحرن لانی
و چمن آبه چمن شرباب اعلی
زه و تنم ای رفیق نیک فرجام
بشارت در قرآن بر چمن متن
مسلمان زه چاد کجام بربر
اکس پرنان چمن سحر رحمت
چمن نین می کون ز امر باری
جما نجاه اک و چمن لور داراه
دس روح الامین ای نکو کار
چه تانده به چمن کرم نکر
پانی گو سیه باه الحمد لله
و چمن نفاذ سراسر کس کبر
لغت اس غنوی اندر بایش

پران آس و ساس از امر باری
لکنت اندر معراج اهل فطرت
دیان اک ساجده گولج محفوظ
چو میانی آشیان شاه بطحا
جوار سکن سوسنی گچا نه
ملکیم آس قناری کتبان
امام المتقین کرامت
پران گو احمد مرسل در انجا
بهر سده جاری سحر جواره
دس حسین که ای سلطان بطحا
پران اندر فزات جلد بعداد
از آن پس چمن نین باری اکبر
سجده از غل اعلی داشی
دس روح الامین کای پیسیر
زاعطین کون چمن مترین
دکون ز جوی جواره چمن روانی
بلا شکت زه جاری تاقامت
تنه پانین محلیت بی بسیار
تنه زخار لورانی گمان کیه
بدینا زمین جماعت بد خطا گوا
توی پاره چمن اذار خشار
و چمن لکاه پیران که اک عجایب
سنت ساجده آن آس بهر سر
سنت ساجده تانده لکنت
سنت ساجده تانده لکنت

کون قناری قرآن آسان
و چمن رسده کتین سز قناری
از آن پس سز سز و دینس
سجده منتهی ای صاحب جاده
رسول کرم بهر دگانه
تو که اقتدار در خلف سلطان
سین فارغ نمازی نش محمد
تنه حضرت باری تعالی
بهر سز از جریلن نیک کرد
زه دریا چمن نین سوسنی تیا
دس دریا چمن سوسنی پوانی
مصفا و مشفا سز معطر
دس سز سز میز یاد کوی تام
بهر گور بانی اتور حوض کون
زه چمن لکنت میران د کون
رور در جنان جاری گز نانی
دس سز سز سز جوی جاری
دجانی گو سوشا هشت ابرار
دس حسین سز کوهال اظها
دس توبه بهت سز دایم
یه لوز خوش سز سلطان سجا
ز سز تا عجب به غزایب
سنت ساجده آن آس بهر سر
کس سز سز معلوم پاره لکنت

عرض سینک تن من به سجده	و جهان گره بد دنیا قدرت الله	ست یاس لقا کسی دل دیزان	سوله و تهنوت که تم توفیق یارب
بهر سر اس راوی چه یکسان	تنت لجه موی گزرت اسن لفس	جزت تهنوت نفس دانه لفس	عبادتن اندر زیست گومت
بهر پوش تن آسوی حکین	بحکمت مخته لجه بخت قدین	بهر دانه تن مغنه پلین منز	سین القفصان سلطان بطی
ستاده آسودیا ما به طنز	بهر دریا ازان ابحار یکک	برنگ مختلف بجه گاده آسک	کران گو عرض شامس از دمت
و چمن تن گاده داراه و چمن آسوی	بد مذر جمی تن ز بجه آسوی	و چمن تن گاده کلمت سوبر بر	تیوتن مطاقت خد توک سو
منقش کلمه طیب بر ابر	کلام الله محمد رسول الله	و چمن تن گاده کلمت سوبر بر	چمن طاعت ذرات جمی معلوم
یثیت پر زه جنان جبریل	مکره اقف سندس تن فاس	دین و چین که ای سلطان علم	دین شامن که ای وحی نوکار
مکان یسند جوت عرش عظم	چو پیش اقلق آدم پیده گومت	یث و ناسن رین بر دنگه اومت	دو لوی ای که دله بانظاره
چو کومت بهر استقبال شب	ذه کن باثوکت احوال شب	یه لوت سردن تسلیم کرنش	دین جبریلن ای فرخنده آثار
فرشتن آریا عظیم و چمن	دین شامس که ای محبوب باری	زه رمضان المبارک زده داری	کنم پرواز دزه اندر جلاسل
عطا کرنی خداوند کریمین	رحمن غیاث المستغیثین!	تاوی می صوم رمضان معنی	جنان دست جبریل نوکار
چو تنی ز جبار باری تعالی	کوی تنی ترک عمار دزه داری	چو تنی ز ارباب شکات باری	کرن طتم جها یک قبله گاهین
چه مغرض ملائک تارک صوم	چه مقهور آسمی ملائک قوم	دولن کمان جهنمکناوه زان	تسند قدس اوزهر چیز بر تر
دولن کمان جبریل و چمن	میش ملکش شین صدق جوراه	مقفل بسته کومت اس داراه	دیو خفت مبه بر ذرات الله
دین حسین یان کریم فی الحال	بر صند و قنی هندسار حوال	فرشتن دولن ای محبوب یزدان	رسول اکرم از دست انور
یمن بر جمی پرت روزه داران	عجیب که و جهان گوشه بطی	بده منتفی از قدرت الله	بد کرخ رکت باحق ملت آسو
دولن شایه دینن اک ملائک	و چمن رسده بد داراه ملائک	و چمن شکل شمایل تن خروسی	دین شامن شفیع المذنبین
ژدوا لجه آس لایه و خروسی	تسند بر اسل زیاتوت احمد	چه از کافور کسیر هم ز عنبر!	داس مطلب چو تن شمی چمن
بهر یاز وشت لجه آس تن پر	جزت شمس زرد در دگر هر	بهر بر قدرتن لکله و تن آسو	دین روح الامینس یاره دتم
یپوی کلمه شهادت و خروسی	بزر عرش یپوین اک منارا	سمه تندر از مرد آسو بر پا	لوچسته متن ای شاه ذبیحاه
یه مکاه خوب پیکر نیک منظر	منارن ط بهت آسوی مقرر	بهر بر سن حکم حق تعالی	سه باره عرض کرد و چین جابین
دولن چو تنی با ناک از عرش محلی	تسنری با ناک یوزت اهل تقوی	و تهنوت سجده کران جمی موی	بحال زار من اکنون تو بنگر
کران عابد عباد با ناک یوزت	کران ابد یافت با ناک یوزت	کو کرسنر با ناک جمی ناد از خداوند	کرن خفت جاب جبریل سنس
کو کرایک و تهنوت گره و کوه	چه بر صالح و حقان جمی زده تته	کران جمی شست شستم زده تته	پیل نگه ای امرک پرده جوراه

بهر غفلت کاسم تحقیق یارب	لوچوس خواب غفلت مت گومت
بپاس مصطفی ایدار کومت	ذا لواء محسنه سینه بر تم
روان از رسده سوی ملک علیا	جنا حضرت جبریل نامت
لگوس نی ننه ای محبوب داور	کرم خدمت یونامت چان ذکر
چو زین شین راس تیوی آسو	ز رسده بر نهنگن نه جمی معلوم
رفیق تن روزه پت ندر روزه	بدل بدن چو تن حال افرو
ز بطی آسوی یکجا همواره	منازل کر شگاه طه بشماره
مکر ترک فای وحی جبریل	میرستین یکم کر کنه قال قیل
یونابعد از چو تنی لوی و فادار	اگر زین شین هر کن هویه اس
تجلی نور زالم جسد پر ما	لوی محبوب چو تنی شایه بطی
دین کتوبر براق برق رفتار	یک کت آه یا تهنوت ربه شامن
سین کوا نه قدر روح الامینس	تنس دی سپن دی تنیس
جلالن کر سوچون بامیل کهنر	کرن بیه عرش رخت کدایش
یپوی آسو گشت گود حسن سلطان	و چمن اک ده زر لفتوک دیزان
بلایا زور سے آن پرده کسیر	لین ده ملائک اک بهت آسو
یپی کونک نده اجلدی مبه منوم	لوچون اران شفیع تنه گوما
لو الله رفته للعالمین چو تن	دین چو تن محمد بطی چمن
ملائکنا دوزت شادمان گو	کران سلطان دینس مرجا گو!
یست نام دشان مبرداره و تهنوت	دین حسین رسده اک قدم زان
نه چمن اقف واقف چمن آسند	نه چمن معلوم کته مبه حال آسند
رسول اکرم عالی خطا پس	کرم خفت ای محبوب داور
سین مجبور سلطان پیمبر	برای رخت ناموسل کبر
سز جهان کرن ذات جلیلس	ات گو بر نهنگن نه شاه ذبیحاه
نفید اک آسو نوکر یز منور	دویم از قسم دگر یز سود سحر

میان پرده پاتریت برچی آه	خدا بن تها و شریانی چو آگاه	مین هند طمی کون نامت براتی آد
پیش شاه دین غرضی کمان آو	دین شاهین سپنم سلب طقت	چو زین پیش فتاکر مکت
کردی شخصت بر قریب شاهین	توکل کرختی عالی سینا بن	پرن انا تو کلکنا علی الله
کون ایزادت جیحی جیحی الله	رسول اکرمین تهنو جمع خاطر	سین میکال مهنر تام هنر
کناده بر کون از حکم داور	رسول الله تلن بر پر با فر	پیش آد و دیا اک بد نهایت
پنه ز کچهر نوک از حد غایت	بیک پر و از میکالن برابر	بیکم طے کرن دریلے اکبر
ازان پس سحر آتش آد و پیش	ژمیه داران خان دنا با خویش	نهایت آسود دریلے آتش
و جهان گزده بد الویاد غایت	ازین دیار مملو از عون داور	مهر سیرا سو میکال مهنر
و هم نامت ازین اسل حجاب	لجه بد اس از انخاب و سحاب	میان پرده پاتریت برچی آه
زیک باد گرے آسی می آه	مین هند طے کرت میکال مهنر	براری گودمان در پیش سرور
دیو زخصت مسای سلطان بطمی	چو زین پیش رنن میرا راه	هنر زخصت سرور دوات نامت
روان گوبجائے خوش نامت	تن تنهات سلطان دینجاه	پانی گوسل شاه الحکم لید
در آن اثنا سو اسرافیل سرور	سین هنر نیز دیک سیم سرور	سرافیل موزر ریش لولاک
پرن سب کهنه تنس با عقل داک	تننت گوبه تنر ت سالو سلطان	لجه بد پرده مایه بین اوزان
میان پرده سا در چی داه	خدا بن تها و شریانی چو آگاه	چو فرادان رسول نیک منظر
محمد مصطفی محبوب داور	کریم بریرا سرافیل سرور	لجه بد پرده طے از عون داور
و چه دم نه پندم اک راز و لور	سو گویا سو بر کرم سرور ک	پشاه بد اسو طمی راز و داه
الای بد الدین چه قدرت الله	میان بابت ایجار جاری	کشد ده زین تم بر آب ساری
سرور دیا به نیند اسو داه	زماهی ناثر یاخی چو آگاه	سرافیل زین ایجار در آن
اندس بد اتنا دوس امر زده	ترت دیا نه دیو سیم زید و بالا	نه تاری و هم نه کاش ذراه
نه کثیره سو دیو سیم نه گرمی	نه کثیره نه قهوه نه طعم نه نرمی	سر اسر سو جنگل بلکه شنیا
نه آد اذاه کنو بزم در اینجا	لجه بد فی کرمی طے کرمیکر	مهر مرکب سو اسرافیل سرور
کرت طے راه شنیا آد پرده!	مطلوب نه معترض نوره پرده!	بلاک کهنه راه ساله در پیش
بدنه از ابتدا تا انتها پیش	کرت طے پرده اسرافیل سرور	کران گوا التجا پیش سیم

دیو زخصت برای سلطان ی جاه	چو نه زین پیش رنن میرا راه	پیل زخصت سو اسرافیل سرور
روان گوبجائے خود برابر	تن تنهات سلطان دینجاه	بر قریب فرشت کرم پدرد
پران گوبه نهایت جیحی الله	سرن لغه النصیر الله مولے	سبب ازین سبب کر شاه پیش
رسول اکرمین جیحی سیم	قد برین زاذ قدرت بیکدم	سو زرف پیش سلطان معظم
سو زرف چوئی مردار یه اوار	محبتی از معنی تر متور	زمره کوی نان بعضی چه عای
چو واقف حق بکنش بالتمای	حکیم چون عمار ی سده کرم	بقدرت حکمت سیم برمت
اکو سر چوینه نهان ایل رازن	یه چوئی معلوم رن پاکبازن	یه زان ایل ته صاحب ذکر
یه مان ایل تقوی صاحب فکر	چه کرم علما اوال بسیار	درین زرف نهایت قال بسیار
بکنش چوینه کانه کرم خردا	خدا نه رازدان یا شاه ابرار	چه بی به رازدان محبت
فدای ملت و نام محمد	اذین سمن منور تر چو روشن	یه سریش چو روشن ایل جون
جیلان از جمال خویش برمت	بنور ذات جیحی بر نور کرم	بر زرف کهنه شهنشاه د عالم
محمد مصطفی شاه مکریم	کهنه تی زرف سبب اسو سدا	عجیب ما و چین بسیار بسیار
غرض استاده وز شاه لولاک	کران طمی منازل عقل ادراک	تننت سبب ده از زرای نامت
بر زرف طمی کون تم از کرم	تننت سبب ده دیک ایل پیش	تمن هند طمی کرت یا قوت درین
تننت سبب ده یا تو کیم معلق	بر زرف طمی کون گور مطلق	تننت سبب ده معنک در آن
کران طمی کون محبوب یزدان	تننت سبب ده از سیم بسیار	بر زرف طمی کرن ز عون الهی
تننت سبب ده مای نور اوار	بر زرف طمی کران گوشه ابرار	تننت سبب ده از سیم عجیب
کران گویا شیه عالی متاق	میان پرده سا در چی راه	زیک نه دگرے الله یا الله
بر زرف استاده شاه بطمی	پران کاسوبه نهایت حسنا الله	و جهان گوشه دین نامت برین
سو زرف کون غایب زغبین	تننت استاده وز شاه بطمی	پران اسو نه ساه حسنا الله
بدیک پرده از احباب بالا	سو باقی اسو ناعشر معنی	خجاکون نه دگرے کلا ابا الحی
چو فرادان رسول ذوالجلالی	کریم سمن بری جز ذات داور	مهر مرکب سر حضرت الله اکبر

در بیان هار شدن روح مبارک حضرت شیخ عبدالقادر جیلانی بعد زرف
بخدمت شرف سرور د عالم صلی الله علیه و آله سلم ناعشر معنی

دین بد ذات پاک بی نیازان	سند سوزن زیبا مریین	زمره کوی بود برق رفتار
مزمین زین سیتی بی جلودار	هران چمن جن جینس رخ راوس	بعینه بر زن ن بود اسوس
و حسن مقدس نس منور	برت تهمت نور ذات داو	تسندی معتبر مشک افشان
سوکا نانه چین آسوداران	پس از حرف بحکم رب اکبر	سپن حاضر بهوی نزد پیسیر
برسم الله بود نمک منظر	گفتی سلطان بن سادی پیسیر	مشک دکن شین سلطان دین
زفر زندی تپش شاه مدیس	مگویی اغفر تپش اس تنکار	میر کرد اقف ن حال برق رفتار
نما آمد زحق نامت سلطان	پنجوی فرزند چالوی غوث یزدان	چو از نس حسن این پور نادر
چو نامی نادیستد عید قادر	بهوی گو میر میران پیر پیران	بهوی گو غوث اعظم شاه جیلان
چو از فرزند اودان استاد	بهوی مشک کت گو شاه بغداد	چونینک منزیه ادلی برگزیده
پیر میان دستن منزیه چو چیده	سپن خوش بوز تهن محبوب یزدان	به حال محی الدین سلطان گیلان
دقت نامت رسول پاک شتن	ز بعد تابعین افضل زه زان	گروه ادلیک تابع زه آسی
خدای پاک غم ساری زه کاسی	زه اسک شنج در ارض سادات	بدل مشغول اسک در سادات
نه نش پهلوت بن جتن انان	فرشتن زه زه باد کوی جان	زه تابع و اداسی چون سکیمان
هم عی زه آبی زام زردان	کرک اتن دین هنده سردار	رضار و زن بهرم بر تو غفار
عطا کرد آبی زدی خرق عادت	عنایت های گوناگون کرامات	قدم میا لویه کرد زین چو قائم
بگردنهای خاصان چالود ایم	قدم چالوی بگردنهای خاصان	چو ثابت بقامت زام زردان
قوی فرما دیرین دستگیران	مینین پای بگردن ضمیران	انا الحسنی و الحمد معاف
واقدا می علی عنق الجلال	مشاخ چمی لکمان بوز شرف	بده طاهر چو آن مهر بتوت
بدوش شاه جیلان بنمایان	نشان خطه محبوب زردان	سپن خوشحال سلطان پیر
پران الحمد لشکر گو فزون تر	الای معتقد و چه در شانی	حقیقت پیره نر چو کماهی
به تحفه قادر به چو می فصل	به حال پیر پیران تر مدلل	خدا توفیق دین اعتقادک
بهوی چو می بدو سیله زه بنامک	سجد الله عقاید جمیع خوشتر	شیر جیلان زه نس چو مریاد
دس چو می زه کرامت منزیه کوی	بقیه بخره نور علی نور	کرمان مندی منکر منافق
چو می بدین تهر تهر ناسن	خداوند با پس شاه جیلان	کریم حاجت روا شکل آسان

ز نور خویش دل خوشنود کرم	آبی عاقبت محسود کرم	ز نور خویش دل خوشنود کرم
چو فرمادان رسول نمک منظر	خاکه چو می رشتانی زاده بنگر	چو فرمادان رسول نمک منظر
شیخش فوشت قفس حصار س	نظر کوس مینیس لیسار	شیخش فوشت قفس حصار س
گفتن نامت کبری بوش ساری	تهدت منز حکم از قره العین	گفتن نامت کبری بوش ساری
دما نس منز به پیوزامر تعالی	ز جهت قطره از طرف علیا	دما نس منز به پیوزامر تعالی
بهرم میمکت ده وصف شنوا	میگی حاصل علوم رب العالم	بهرم میمکت ده وصف شنوا
میر گو اکرمه مهره از دی العالم	ندای اذن منی گوشتی تهم	میر گو اکرمه مهره از دی العالم
میان بهر قدم ز چهر بهوی آسو	حکم اذن منی ز تقامت	میان بهر قدم ز چهر بهوی آسو
غلیظ لثان محبتی و معنی	تنت دایم معلق عرش اعلی	غلیظ لثان محبتی و معنی
و چو شکس از زبان اس قندیل	و چو سار دی بوضع حق یکدم	و چو شکس از زبان اس قندیل
محبتی آسو از نور تجلی	بنور لا ابالی عرش اعلی	محبتی آسو از نور تجلی
تبی از طرف حق آواز ایم	میتوم نامت کدن تعلین اذیا	تبی از طرف حق آواز ایم
ز سفلی تابعی زری چه محتاج	چو چالوی گرد تعلین شکلی تاج	ز سفلی تابعی زری چه محتاج
ازین پیش سوغش زه آسان	گفتن زام خداوند دو عالم	ازین پیش سوغش زه آسان
عجایب ما و چو از قدرت پاک	چو فرمادان جانشاه لولاک	عجایب ما و چو از قدرت پاک
پس نگردد اس از عرش معلی	ز ذات پاک با اعزاد آمد	پس نگردد اس از عرش معلی
نجه بدنی کوهن گو عرشیت نام	حکم اذن منی کذا اقدام	نجه بدنی کوهن گو عرشیت نام
نما آمد زحق نامت مکرر	بخوبی کوه جولان لامکانس	نما آمد زحق نامت مکرر
رخ دل کن بسوی حق تعالی	میر فصل کر سپنی زمولی	رخ دل کن بسوی حق تعالی
ندای اذن منی باز آمد	گندم مرای دل با ذات الله	ندای اذن منی باز آمد
قریبا تر بکوی در دازه دریاب	جیبا قرب من دریاب دریاب	قریبا تر بکوی در دازه دریاب
چو فرمادان نبی تهر یار عارن	بودن مقام قاب قوسین	چو فرمادان نبی تهر یار عارن
خدا چو می در صلوة آوار تهر	ندای حرف تف یعنی اتی روز	خدا چو می در صلوة آوار تهر
سواهی پرده دیوین ذات الله	لبن مقصد تهر مشهود خدا گو	سواهی پرده دیوین ذات الله

شده رخصت ز شران بود خضر
مکمل کر سیاه چشم منور
و چو می بدو اریاه گر جلد کوبین
زمن گساید از اجلال باری
زلم دشت و دشت مر یکدم
به اعضا کلامک گوم بار
کدم گزشت با س قدامت
ز ماهی ناکیدان سما سو
مزیب زیت عرش معظم
چو می شاه بر زلان اس قیل
میر یاد و فاعل علیلک موسی
به اعلین کهنه بر عرش معظم
پس انتظاره بر عرش معظم
زلس زه خدای کوهن رمان
ندای اذن منی باز آمد
عرش تراوت پکان کوس علیا
پکان کوس بنایت لامکانس
نهی پانین پیکلت تابحشر
چو فرمادان نبی سرکار والا
ز ذات پاک با صدا زآمد
قدم تراوم میراک با طره العین
دتم لوتی صبح کبارین
غرض سلطان بن دهل حق
ز سرنا پاسین دور هو الله

شهرن قی بهجت از چشمان عالم
چو کرامت ان که بوزن کماثره
به و چو شایسته پیش ازین پاک
خدا پس نش شفیع المذنبین گو
چو حق اولی الی عبده بگفتا
پر دم پیش خدا یا صمد نامت
سلام ازین صالحین نام
جوانش غرض چو بی فروغ و حق
خدا نس در عشر اجرا ز ادا
ژده که شواله دباره منزه اک
سلام کنس حق از دی اکرام
بروج عطفه محبوب یزدان
یکلام پاک گفت ساس ساری
تا بدو ساس پستیده بخاطر
میو ک طهر کون شمس حکم آد
بهوی گو علم بن کبریت اکیر
مگر سلطان بن سرور عالم
چو تم اسرار ذات حق تعالی
قی سوات دردهای خصال
الیکر و عشر عثمان حیدر
میو سار بادی پاکبازان
باین سراسر تم بخت چه سرور
علی بن العباس می باقی جمعی
کلام پاک یا باری تعالی

چو نامکون چو کون از نسل آدم
بعلین سر سمر ما زاغ لاگس
و ذری کی که بیکر عقل و ادراک
ر و دور یا بقطره دی سپین دور
بشرح ذالذی مارا چه یا را
کریم السلام علیک کریم
پر دم از شوق دل آغاز و انجام
پریس بسوئول نیک کردار
دنی و چند مرتبه آسرس زیاد
کت که یاد چالوی شاه دین
ژده که نیک یا دهم بوقت اکرام
خداوند از درج پاک احمد
کران گو یا محمد ذات باری
ترن سان ژده چو کون مختاری یا
کتاب منزه چو بیست چو کون نا
مین هند حکم کالیطه در آمد
بلند یا خداوند دوعالم
چو کلمک سرفی تم بر دبارن
تند دل گس جو حق فروزان
متندگی در دن تندی پزان
کران دست سران هزاران
تو منزه قادری به نقش بندی
درین انت تقی و متقی جمعی
دش از آن نور خویش پیشدا

تی سرور شایسته پیش الله
چین یاد از من لی برده ما دس
محیطه از ما سلطان دین گو
سین احمد احوال علی نور
التحیات الطیب تا ممت
بیه رحمة تبارک بر موثر نعم
کون تسلیم بر دین چو بر سنت
سلام هم تحیت شام و بکار
و چنان گزده ای گدای و لولاک
رحمین تم شفیع المذنبین
ژده که گوی چکله ژده مسکن
صلوة و هم تحیت سوز بجد
دین شایسته کرد و ساس ظاهیر
و چکله یی تن گزده و نوباسته
سوگو قضا حدیث و تفاسیر
بغیر حق کس هرگز نداند
مین پش شد معیر شاه بطحا
بجای خویش بنو جویارارن
خداوند دل هر چار گوهر
ازین سراسر کشتن جردار
چهارده خانواده هم چه مشهور
نبایت مشهور از چندی
یتیم پنهان کران گوشه بطحا
ژده که کس با نیکو اک نوره لختا

ژده مقصد میا از چو کون از نسل آدم
چو هم قاصد چو بی مقصد چالوی
بیکار که لاکم کنس چه قدر
لوان تخف سوئین نمک کس
رسول کریم پوس ژده پردا
انت کی تخف رب العالمین
ژده چو کون صاحب چالوی شایسته
مور تر چو کون در دانه یارب
قسم چو کون چالوی غنوار امت
توون روزه برای ذات الله
رسول اکرم کن عذر خواهی
دش از آن کای غنوار امت
دوباره عرض کر سلطان دین
صدیق عاجز بن طر محبت کر
بشرف حق پان اسن مازن
محمد صمد و الاخطا بن
کریم بر بندگان خویش فرما
پرک بازن نمازن ای قریبا
ما زنجیر گاه صبح و پیشین
روایت مختلف از من چه رقال
ز چنجا ختم گو بر پنج اوقات
با حکام الهی داره گردن
یو فرزند ژده نش بدین نمی گس
بیهنمای جنت باغ عنوان

ژده مقصد میا از چو کون از نسل آدم
دش از آن دینش منزه دیدا
و چنانی گزده چه گوناگون قدرت
ژده و هم کای انت تخف ژده یارس
کوک چو بی ای خداوند تعالی
جناب عرض کر اقل مکاهی
عزم امت می چو کون در دل مادم
دش از آن شفیع المذنبین شاه
بخت و اتان و چان امت
دویم چو بی اس فرمان ای یار
ژده چو کون رحمان رحیم یا الهی
سایه دزن خداوند بهر داور
امین و همه للعالمین یا
دش از آن حبیباه تا جمل و ز
توون بر پانن از جان از تن
توئی الله رحمان الرحیمی
بنی آدم چه عاجز عفو فرما
درن کت میا که رفقا
عشر شام و خفتن تر آیین
و مان اکثر زموسلی شاه لولاک
دشش پان زرتگی بالمعافا
اطاعت چالویم کر میون فرمان
سین کافر قی مرتد قس گس
یو فرزند ژده نش صهار از من

چو هم عابد چو کون معبود چالوی
بودیم به ای حبیب نیک کردا
طافا نس گزده مان یار یارس
رحیم بت غفار سن ستار سن
دوباره دونه ختم المرسلیس
ژده چو کون رحمان الرحیم یا الهی
عزم امت میا از آنی تخف یارب
ژده به غم روز ختم المرسلیس
یا امت میون چو بی از آن شاه
پرک بازن امانه بهر داور
بجوش آد و چو کون ریاد نامت
نمازه بخت پنج پرده فی برابر
چه مخلوق جهان بخیر و مضطر
توون دزه دهر حق بعد سوز
توون باره عرض کر داتس جنابین
کریمی انت مولای القیدی
کرکس فرمان اتن ای حبیباه
بهوی فرمان بن اهل ایمان
چه کرم عالموبیا احوال
سرباره گو بهوی از دیاک
کرکس نیکر اتن امتس دن
قی من ته آشن پور ایمان
مطمین کون چه جنت حور و عذراک
بلا شک و دهر عشر در سقر پین

چونافرمانی کتوتار سوزان	دزان عایق تفران به نیران	جنابش بات پاکن جمله اسرار
کتوت ظاهر و باطن تر دیدار	دتن در لامکان تخت تهن نام	باین جنائی دون با جاده اکرم
بختانه امهانی دالتو در دم	ز غرش لامکان سردار عالم	بختانه ژادایمت سالتوسه دار
بستر بیهوشه در بطن گرم بستر	و چین زنجیر در دوزخ الانی	بیره کس کس شش شش گزافانی
و چین سی آن یکی نه سوزد دست	بوقت بازگشتن تیره ز گوشت	لبیز آسمان ارده در به اسر
بقدرت گیتن تم سر سری اسر	زمینش و چین ی گزافه سویی آن	سجده گودر تعجب سالتوسه سلطان
گنجان سحر یک سوا شاعر جلدس		حی کم آسونه آنا راجه دس

بیان نمودن در عالم کیفیت معراج بعد از مناجات پیش صحابه که با تصدیق نمودن

سوار صبح بر برف فلک آرد	ز جلالگاه مشرق گندی در آرد	دمید صبح سلطان بمبیسر
سین بیدارده توتامت زبیر	مبارک لیلیه القدر وس مبارک	مبارک مطلع الفجر وس مبارک
مبارک لیل معراج مبارک	مبارک صاحب تاجس مبارک	مبارک شاه لولاکس مبارک
مبارک قتل خاداکس مبارک	مبارک قاضی سینس مبارک	مبارک صد مبارک لک مبارک
مبارک آدسوز از سماد است	مبارک آتشی کوش غنایات	مبارک سید پاکس مبارک
مبارک آدسوز با مبارک	مبارک خشنه ناون سارامت	کزن معراج در دم و چینه همت
غرض سلطانین از اشد ذنی	بدن آمد ز جانی امهانی	سین اهی مسجد تا بخواند
نما ز صبح بایاران گذارد	رسول اکرم امت و مقو کو	بمسجد را و بایاران صبح پر
پس انگه کتوتو بنبر شاه لولاک	کون اول شانی از پادک	ز بعد حمد معراج حقیقت
سر سربادک که یک نصیحت	بیان کرش و دین پیش از محاب	مباش کر خدا ین فتح ابواب
به مشبیر کو افلاک کنی منر	بوفیورس لامکانست شمس منر	به اشبه و ذائق سار قدرت
چین سر و دم حکمت ته قدرت	بیسر سر و با تا غ لا گو م	سوائی پرده تم دیدار دم
نهانیت پاکذاتن مای بر تم	مقام تاقوسین جامی و تر تم	بیان کر شاه دین دانه دانه
روقی المومنین کز لولم مشب	غرض مضمون این مراهجامه	شفیع المذنبین کز لولم مشب
مراوده سال گد و ملک بال		و چنان در قدرت باری تعالی

بدنیا آسوسوی آن آس می گو	در ساعت در به ارده بسکر	قدیرین یوت مت کر بقدرت
چون فادرسوی بهر شیا بقدرت	چون کس طاعت ز ازل شیب بالا	گزافه آفت صبح حق تعالی
و معش عقل ز ان شیر خواده	فک محوی لعل ابجد خوان بچاره	باصحابان نان گو حال معراج
جناب دین رن چون سراج	به بوزت حضرت صدیق آمد	کران معراجی تصدیق آمد
پتهی پاتهن پین بیکر یکایک	کران تصدیق معراج یکایک	سین منکر معراج محمد
او چهل لعین پیر کین سومرند	صدیق بر جود تو ذات کریمین	کران فضل لعالم تم رحیمین
کذابن روسیاهی کر قهاران	سین مقهور حدک ز آل ناران	رسول اکرم امت غنایات
کران اعجاز تن راه خطبات	کران شش القمر ز ایمای گشت	شهادت سنگ ز دوزخ درشت
او چهل عقیس و لیدس	سین نه کاله بدخس لیدس	نهانیت ن چهره اعجاز محمد
میوانکار کر به یک چهره ترند	میوانکار کر دینک چه سردار	رفار دوزن من شب رب غفار
میوانیان توفیر و حضرت	قیام زد به اذن رای بخت	سجده الله خدا ین کر یه اسان
اوسنایه ایمان معجز دسان	معراج بنرزه کدم معراج سرور	بکشیری زبان لیکوم سر اسر
اگر سواد غلط آسم می گوشت	چون انسان بهوش سیکانیت	کدن غلطی گزافه شش تحریر
بلعد گزافه ز دموثرن بقریر	کس گزافه جالت میرند دم	کذابن حجی ان لغت دادم
اگر از رستی سهری کند دور	قیام زد به گزافه صدیق مغفور	الهی بد مسکین آد بر دور
پتھر میومت سجاد گومت مضطر	غمن منر مبتلا چوی عاجز دوا	نه کاس ختم دهم ساری بیکار
کر میا چاره سازا چاره کوش	رحیمه نیاز افضل کوش	خدا یا بدر مسکینس به ایت
عجی مصطفی کر از عنایت	عجی حضرت بوکر صدیق	خراب معرفت چاود ز ر حقی
عجی حضرت فاروق عادل	عقاید میان نه مضبوط کابل	بحلم حضرت عثمان عفان
دل و جانم بخور خود دوزن	عجی حضرت شاه ولایت	دم ایمان بیه کر تم بدایت
علی المقصد رسان در دین دنیا	باس حضرت سلطان بطحا	جهت ختم شد معراج احمد
سین منظور در گاه محمد	رساله ختم شد و الله اعلم	الهی خاتم باخیر کر تم

در بیان معجزه نبوت باد باره آن پیروی که منکر معراج بود کافایقتن میگوید

سین مشهور عالم حال معراج
 کران کفایت کذب معراج
 چو که بود در شانی داره بوزد
 در به ارده گزین در آن ممکن
 صاحب چشم کتب از درگاه شاه
 بودی گوشتن گاده زباز
 بودی بایه شان گاده درست
 کدن تو پیش شو بر نام خالی
 به بدن تل شو گوگوی دریا
 بدی زاده بهر غل ناپاک
 گیس دس نانه زامرد در
 به دلش گوه شاه چران در خود
 سگاه عیگن گزیت از قورویا
 چمن از ملک دیگر بیای دریا
 اگر چه شکل دن سپس بتقدیر
 و چین اس کوانی اس شیدا
 سیمیه در چشمان جادو
 بلال عید محراب جهان نس
 گل گلان نس اس سوزنا
 دزل بهر گل کن سرخ کیتا
 تست گویو بچون کاله شمار
 بهر دم عاشقن تست کن ملک سو
 شکم سوس ملین نرم نه گرم
 زخون عاشقان نگمت تمامی

بگیتی مشهور گوقال معراج
 خصوصاً که بودن پیش سرور
 رسول اکرم صلوات سوزد
 چو که امکان بر به بر آسمان
 دکه دیوان که کاک مرد گمراه
 سگاه آه دیت سی سوی خانه
 چهل سی آهیتن به شفقت
 دین تل آب چونه موجود اینجا
 و چین تبه آب دریا ز مصفا
 سدید و نهو نهو منر نامت تن
 قس آثار سوان گے برابر
 بدی رود ساهه جرس گو
 ز شکل موزن بنی بر دراد
 سین از شکل سوان حال چرن
 عطا کرش این حسن تصویر
 تسته در ریاض حسن شمشاد
 ز مشرکان تیر زن بر جان آهو
 ز شط اس سوان لاه تس سیه قام
 تسته دی نشه خیر بر حدار
 ز سبیل کایت اسس پریشان
 و چا اس سته باس نیم زه عیا
 دوستان نارافشان نار شیرین
 ز دصف نینافش چمن لوان خرم
 گز قس ساق سین و پند قهم
 کف پسر که همه هند بر گوی نم

باین شکل دشمایل منشالا
 بقدر خوش گیز اس مدوش
 به چو صدق موزه دین مجلدی
 نه گند زیور تبه جامه لاگ در بر
 فتنه کم پارچه لاگن بر اندام
 کران از حسرت دل اس فریاد
 آچمن موزن دژن کنه گویند
 دنت کس ناز گوشت چمن دلش
 غریب غم غم غم غم غم
 گرسن آد ز امر حق تعالی
 گره پند و تبهو چهران عشق ناز
 بومار سجان عشق ناز کینا نام
 درین جنگل نه کم آنکه به دتم
 بدو چمنس مار زلفن چان فی الحالی
 ز خاموشی سین تند عشق دینار
 به گوید عاشقن بوز فریاد
 سگاه زاری کن تن گلداس
 غمن مز مبتلا چمنس گوزن
 دس تم عاشقن کای حویپیکر
 به لشد ترا دگره گز ارناس
 جوان دس کن ای دلدار
 کری خد متگذاری چان دلخواه
 بجان دانا و ن آن بر روی
 ددان گے داد عشقن هه سال

سین از قدرت باری تعالی
 نیا کس سر دشن کیکر ان چیکر
 نه کد پوشاک امه منزه لاگ جلدی
 ندایه می ز غریب دن سکر
 ز زیور دن سین عشق کلف م
 دپان هی هی به کیه گوگوس فلوا
 سوکرا سوخا کسوس قهر قهرار
 به کم کاخچه نه بهو تبدیل گز هنی
 ز ملک جنبی اس کوت م تم
 نظریامت پس بر ماه پیکر
 کران گو حال پیش یار اظهار
 کسندر چیکر گوگوس دند چو چالوی
 کنی زن کیه چکک درد پر غم
 خموشی کونگار به قرار ن
 متاع صبر عاشق دود بیکب
 ز گریه عاشقن کوه دیده جیخون
 دین تل بی ملوک ترا دنا رس
 نه کیه زانکه کیه امت چو دین
 ترحم کران محزون نظر کر
 غلامی از دل جان میکسم من
 بهر بچه چو بی اک خاک را
 به یوزت دلبرن باعدر بسیار
 کون تریج آن لدار خوشگویی
 بهر دین تنسخت زای اولاد

بحیرت در سناه اس باخوش
 زه عریان کیه چیکر شیرم لاجک
 ات اندر ت چو دیو دود گوهر
 دین پوشاک لاگن زیور دوزر
 گز قس زن بر دهر بیداد
 و چان باخوب چمنس بر چو رودیا
 دین هی هی بنت کیه آه دیش
 مرد است زه زن تیش گز هنی
 دران انا جوانه اک سورعنا
 سین عاشق بیک یدار دلبر
 بخوشی دین تل ای دلدارم
 کسندر چیکر گوگوس دند چو چالوی
 مکرمن چان عشقن سینه غرابال
 سو عاشق زوالندری لولهارن
 بزاری عاشقن بولکای بریز
 آچون مراهنی لگو کیداکم خن
 دلدارم دس کای عاشق ز ا
 بهر چمن عاشقن تست سگاه نیش
 چو مطلبک لود ملوک کینا رس
 دای بادقانی میکسم من
 کران مهربانی یک مبه همراه
 تنون بر چشم جان انگشت اقرا
 سین سرور عاشق زه خوشحال
 پخته زه زور کوی اده تهریاد

گوشت پخته در ده تو سوزی چنان که علم الله رسول حق تعالی بزارای عرض کنش کای میسر میوک چسب دنیاخ ز نانه محمد صاحب معراج سرتاج شفیع المذنبین غمخوار عالم لباس مروت کلاه زده از تن پیر پیدارتامت ماه رخسار اتن ایمان معراج محمد تسلی متصل زانواری تن دیده اکر دیار بردار مستور یدریا زایه بر غل کور دن چین مجرب سینه پویشاک پانی گوسه ماه محمد بخت زمانی است اسکت کاو و زمین کرت کلاه ایزد جلای اکی نودی پهن زمین بود میان آسوس بخت بر قریرت اکسیر جواش گفت زن ای مرد فلان انت زده آبه تودن آک کس چو چاکن کز من آن سال تسلی چو یا عجب مانگوک سپن نیز از کفر و ضلالت پرن کلمه سن یکم مسلمان	تس نش در گو کفر کسوجال تبی و خواب فرمودی تس کن بغلیک چسب منخردن تر کدر کلین پویش کن ای سید کاه فرشته انبیا تس کن چه محتاج زه مر جاس کرت انکار بامت زه که می سخ اند صورت زن شاه نامه سپن از خویش نیزار ز دل القان ز اعجاز محمد سپن یکم تس کانه دل ز خانه صحنی سخته حور چملت تن درایه از دریا نریام یکم گوس پیداعقل اوراک نین پوش کانی لا کتس در او یته پانین و نه شیران دین بودن پس کج چکله دودان بشکل زن شاه حیران آسوس کرم اکر دهم از معراج انکار آزید دی نان چچوکت کوتاه درین سازه کتس پانین زده ماه آز سادی چالوی میل قال یه بوزت میو بودی رتفاب غایت کتس زن اتن به آیت شستایی ناله دیوان آدلوان	تس رخو بشبه آله موسی چو کلاه احوال چالوی نته نبی چودر ملک عربی سخانه مانه زه چوی نیزار گومت هابر امام المرسلین سردار عالم بخوش آد قهره کوی دیلومت کرن یلگوش از موسی یه اسرا بگریه لحظه کم ناله زار دلس گو شوق دیدار تنی تس سکله روشن کلمه صاف بالکل پوش کانه تمه پوش کازن چن تسلی و حجت حیران سپن تلم مردن تنی ز دریا آو نیرت برن نوا سکوی گوکن پکان آو بیودی باید دیوسوی بیودی مده گله بد در به اسوس حال حیران مرکت خردای ته فرزند دختر سزاتمکوی لبم کوس به اقل هین م گوک بر در یاد آسوس گذارت نته ای یار نکو خواه گزمان معلوم چید دیوانه ناگوک دژن اکاک بافتاج الواب کرن ایمان قبول تم از دل جان بر بار بنی افتان خیزان

بمسجد سرور دنیا و دین بود پرن سلم علیک یا موند زه چنتم الوسل سلطان معراج لگه پاری مه لید کرت یاری اتم ایمان بر اسلام اقرار شکاه چسب کانه الله و الله غزل میان اتم از دل جان بنیز اصحاب سلطان پیمبر یه بوزت وار هوایان اسلام کرن همانند اعجاز شرفناک فصیلت تس زن بر خیل برسل ز حلقون خداین تسن نامی سودای ساهمه دی داعی خلق چو خدمتگار تس ساقی کوثر سوخازن خبتو تس و غلمان مین نیز اتم بکش چیه ناری خداوند امه تل بر امت او	بیاران دشمن چون نشین بود چو چالوی بن سر بر جلد دیان چیه مخلوق جهان ساری زده محتاج مدا ز نامیم کرم تقصیری شاه کرم از دل بوفکر س گوس نیزار کوان اقرار چوس بکش محمد تسندل گو بندر حق فروزان یه فقه مشهور در دور عالم اکون شاه دین از روی اکرام شرافت تس زن بر جلد عالم کرن زادیان تسندی بن مکمل تسندی نوره چوی عالم هویدا سوقا منی مشرک سوسی شافع خلق سومجسد معشوق عالم غلام کترینه تس چو رصوان جیب حق چیه خدام محمد	نظر بامت سپن روی احمد کتن منزه فضل چالو قرآن کرت مسوخ زری دیان ساری کرم بخش تسن از سیر لید گواهی چسب دنان احد چود لید رسول الله محمد حامد احمد تس اضی سپن الله اکبر سپن زام خداوند دود عالم تبی پانین خداین شاه لولاک نکرم سوسی کرن از نسل آدم مقام قاب قوسین زن جامی سپن ارض سماوات ذرات پیدا سوماک کثرک در روز محشر رحیم المومنین و الله اعلم سوبا عت خلق توک مخلوق ساری خدا بر ملت نام محمد زه محشر میون کر بر امت او

مناجات طلب حاجات دنیا و آخرت اعتذار از طرف خویش گوید

بیای بدالمالین عاصی گنهگار گناه و راه کرم ظالم نهانی سپنت چیم پر طومار عصیان طیلس چیم نه نام حق تعالی دلیکن دل ز چوکر شرک چیم پاک	گناه فیدی پناه ان سوسی غفار گناهین من کرم تفسیع اوقات بخشیم چیم زه نش در یای غفران بظلم کانه عمل چیمه مه لایق علی زده چیمه چیمه کنبه پاک	خداوندادرین دنیای فانی عماری گذارم در خرافات نه چیم کسب نه چیمه مکس لاه نه چیم کردار کانه نه عرس مطابق بیکه لفظ من حمت الله

تو خود فرموده ای ذات اللہ
بر چنین رقص کوئے مرغان
ز بہر آخرت کہتہ چہ منہ سامان
شفیع المذنبین غفار است
شفاعت کی کلام پر دام چہ منہ
اگر چہ بد گاہ چہ بے نہایت
رحیم المؤمنین نامی آدم
یہ عسرت زہ کلام نفرت کہ تم
پاس مصطفیٰ سلطان ابرار
دل بیمار غم را دہ تعلقے
طفیل آل احمد بہر اصحاب

گلشن چوین و در وقت شرمساری
لکس قدر و وزن در زلزال
ولیکن دس چہ میون یا در
رؤف المؤمنین سارا امت
غم دنیا و دین کا ہم مہ ساری
شفاعتخواہ انومی بد لغایت
زہ و چہ میانس شفیعین نہ بر من
مسرت بخشم ادا کر تم
زہ چو حکایت رفاہی مستندان
عطا دوزہ و مشرکین بقائے

در بیان خاتمہ کتاب الابرار فی معراج احمد مکیوید

بحمد اللہ یہ معراج محمد
ز دربارنی سپنم بہ الغام
میر گوشت و خون از آشکارا
رقم کرم تبرکینی ذبکات
غرض نقشے است کہ مایادمانہ
کنند کار در دوشان دعائے
اگر سہو خطا اغلاط آسن
پاس حضرت سلطان بطی
پن بہریت راسل گاہ و بیگاہ
کرن تم عاجز سائین امین
بر درج والدین میں سوزن
کرن کر دوا اس تم چہ غفور

سپن اتمام بادا شکریہ
غرض از گفتن معراجنامہ
یہ بیشک دوزہ یکن یادگار
بماند سالہا این نظم و ترتیب
کہ ہستی را منی بہیم بقائے
و حجت از معارج کر یہ تحریر
چو انسان ہوں سائین آسن
و چین گزہ حب معراجی کن
رجا دارم کرن مہ یاد اللہ!
پن بیہ فتنہ قل ہو اللہ
پاس شاہ جلال میون بوزن
راسل غم کر گاہ چہ پینہ ات دیر

از دوکان فاروق ایند کو تاجران کتب
فورتھ برج بہوری کدل سر سبز کشمیر
فاروق پرنسپل پریس

جناب محترم! حسب احکم کتبائے ذیل بخدمت ارسال ہیں۔ وصول فرما کر شکور فرمادیں۔
آئندہ جس چیز کی ضرورت ہو ایک کارڈ لکھ کر گھر میں بھیج کر دی پی سے ڈاک میں منگوائیں اور
اپنے دوستوں کو بھی ہماری دکان سے تعارف کراویں۔

فہرست کتب غزلیات تلمذہ بزبان کشمیری

نام کتاب	نام کتاب	نام کتاب	نام کتاب
صوفیانہ غزلیات	غزلیات محمد دازہ	غزلیات حقانی	غزلیات محمد دازہ
بیاض خمس فقیر نمبر ۲۱	غزلیات حقانی	موسیقی فارسی کشمیری حصہ ۲۸	غزلیات حقانی
بیاض رحمان پنجابی	عہد ہڈ شاہی آج تک کے	موسیقی فارسی کشمیری حصہ ۲۸	غزلیات حقانی
رحمان ڈار	عہد ہڈ شاہی آج تک کے	موسیقی فارسی کشمیری حصہ ۲۸	غزلیات حقانی
رحیم صاحب سوپوری	موسیقی فارسی کشمیری حصہ ۲۸	موسیقی فارسی کشمیری حصہ ۲۸	غزلیات حقانی
نغمہ صاحب	موسیقی فارسی کشمیری حصہ ۲۸	موسیقی فارسی کشمیری حصہ ۲۸	غزلیات حقانی
بیاض احمد بڑاری	موسیقی فارسی کشمیری حصہ ۲۸	موسیقی فارسی کشمیری حصہ ۲۸	غزلیات حقانی
بیاض محمود گامی	موسیقی فارسی کشمیری حصہ ۲۸	موسیقی فارسی کشمیری حصہ ۲۸	غزلیات حقانی
سازد سنطور	موسیقی فارسی کشمیری حصہ ۲۸	موسیقی فارسی کشمیری حصہ ۲۸	غزلیات حقانی
لولہ باغ	موسیقی فارسی کشمیری حصہ ۲۸	موسیقی فارسی کشمیری حصہ ۲۸	غزلیات حقانی
ترانہ احد بٹ	موسیقی فارسی کشمیری حصہ ۲۸	موسیقی فارسی کشمیری حصہ ۲۸	غزلیات حقانی
کلام لعارفہ شرعدار	موسیقی فارسی کشمیری حصہ ۲۸	موسیقی فارسی کشمیری حصہ ۲۸	غزلیات حقانی
کلام شیخ العالم	موسیقی فارسی کشمیری حصہ ۲۸	موسیقی فارسی کشمیری حصہ ۲۸	غزلیات حقانی
غزلیات مجید میر	موسیقی فارسی کشمیری حصہ ۲۸	موسیقی فارسی کشمیری حصہ ۲۸	غزلیات حقانی
غزلیات شاہ غفور	موسیقی فارسی کشمیری حصہ ۲۸	موسیقی فارسی کشمیری حصہ ۲۸	غزلیات حقانی

اسلامی کتابوں کا واحد کتب خانہ

فادویٰ الیہ کوثر اجماع کتب

مآلک ان

فکر پورنگ پریس = فاکوٹیشنری و کرس = ہول سیل ایسپریمپٹس

فورتھ بوج - بہاولی کدال - سرنگوٹہ

(کاتب قاضی محمد حسن خانپوری)